

MỤC LỤC

1. TÌM HIỂU CƠ QUAN SINH DỤC NAM.....	2
2. "DẤU VẾT" CỦA TUỔI DẬY THÌ - BÀN VỀ CHỨNG MỘNG TINH	5
3. THỦ DÂM CÓ ẢNH HƯỞNG ĐẾN SỨC KHOẺ KHÔNG?	9
4. NHỮNG CÂU HỎI XUNG QUANH VẤN ĐỀ THỦ DÂM	11
5. SỰ CƯƠNG CỨNG CỦA DƯƠNG VẬT	15
7. TRONG DƯƠNG VẬT CÓ GIUN ĐẤT?	21
8. VÌ SAO 'TRÚNG' LẠI BIẾN MẮT?.....	24
9. CƠN ÁC MỘNG CỦA TUỔI DẬY THÌ	31
11. NHỮNG BỆNH THƯỜNG GẶP Ở TUỔI DẬY THÌ.....	40
12. NHỮNG QUAN NIỆM ĐÚNG ĐẮN TRONG PHÒNG VÀ TRỊ BỆNH LÂY LAN QUA ĐƯỜNG TÌNH DỤC.	46
13. QUÁY RỐI TÌNH DỤC - CẢ HỌC SINH NAM CŨNG PHẢI CHÚ Ý ĐỀ PHÒNG.....	51
15. TỜ TƯỢNG QUAN HỆ TÌNH DỤC CÓ PHẢI LÀ HIỆN TƯỢNG BÌNH THƯỜNG KHÔNG?	54
16. NAM NỮ YÊU NHAU VÀ.....	57
17. TRƯỞNG THÀNH MUỘN, LÀM SAO ĐÂY?	61
18. HÔN CÓ ĐỂ LẠI BỆNH KHÔNG?	64
19. NHỮNG BỆNH NGOÀI DA THƯỜNG THẤY TRONG GIAI ĐOẠN DẬY THÌ	67
20. NỖI LO Ở BÀNG QUANG	70
21. CẨN THẬN, KẼO LÀM NGUY HẠI ĐẾN "MÀM SỐNG"	73
24. HÃY CÙNG NHAU LOẠI BỎ PHIM ẢNH KHIÊU DÂM	80

1. BAO BÌ

Bé Hòa nghe mẹ nói sắp đi chợ, nhân tiện mua một cái bao nên nhanh nhẩu nhận lời đi với mẹ để có thể giúp mẹ khi cần thiết. Khi đến cửa Tây, Hòa thấy bên cạnh tiệm nọ treo một tấm biển "tinh cất bao bì", liền kéo mẹ vào. Nhưng trong tiệm nào có bao bì gì đâu, chỉ thấy một cô mặc áo trắng bảo với mẹ Hòa: "Cất bao thì xin đăng kí trước". Mẹ Hòa nghe xong đỏ cả mặt vội vàng kéo Hòa đi trở ra. Một lát sau mẹ mới nói với Hòa rằng đó là phòng mạch của bác sĩ chứ không phải tiệm bách hóa, tấm biển kia đề là "cất bao qui đầu". Hòa bỗng hỏi mẹ: "Bao qui đầu là gì? Vì sao lại phải cất bao qui đầu?". Mẹ chỉ ừ à và không trả lời.

Thật ra, rất nhiều em thiếu niên không hiểu và rất lo lắng khi bao qui đầu của mình quá dài. Nhưng các em lại không dám hỏi bố mẹ hay bác sĩ. Các bạn trẻ! Các bạn có gặp phải nỗi bất hạnh như thế không? Nào, bây giờ chúng ta cùng nhau thảo luận về vấn đề này nhé!

1. TÌM HIỂU CƠ QUAN SINH DỤC NAM

Ở giữa hai đùi của chúng ta có một cơ quan dùng để tiểu tiện, đó là dương vật - cơ quan sinh dục nam, khi còn nhỏ bố mẹ hay gọi đùa là "con chim". Phần đầu của dương vật có một khối thịt gồ lên gọi là qui đầu. Nếu như chúng ta từng quan sát đầu của con rùa thò ra thò vào thì chúng ta không cảm thấy khó hiểu vì sao lại gọi là "qui đầu".

Trên đỉnh của quy đầu có một lỗ nhỏ đường kính khoảng 0,5 mm gọi là lỗ tiểu. Nếu như lỗ tiểu không nằm ở đỉnh của quy đầu mà lại nằm lệch về bên dưới, sát ngay vị trí của âm nang thì đó là dị tật bẩm sinh, cần có sự can thiệp bằng phẫu thuật.

Chiến công quan trọng của bao quy đầu

Bao quy đầu là một lớp da mỏng bao lấy dương vật và quy đầu, chiếm 1% diện tích da của toàn cơ thể. Tuy vậy, lớp da này lại có vai trò rất quan trọng. Chúng ta thử dùng ngón tay cái và ngón tay trỏ nhẹ nhàng kéo ngược lớp da ấy ra phía sau, quy đầu sẽ lộ ra ngay. Có trường hợp vừa thấy lỗ tiểu là có cảm giác đau do da bao quy đầu bị căng. Trong trường hợp đó, bạn bị hẹp bao quy đầu.

Giả sử bạn kéo được lớp da đó về phía sau thì quy đầu sẽ lộ ra, bạn sẽ thấy phần dưới của quy đầu có một cái rãnh nhỏ, đó là rãnh quy đầu. Giữa rãnh quy đầu và lỗ tiểu còn có một mẩu thịt dư ra.

Để cho dương vật trở lại vị trí bình thường, chúng ta xem phần dưới dương vật, sẽ phát hiện một cái bìu da to. Trong bìu da đó chứa hai tinh hoàn. Tinh hoàn là cơ quan sản xuất tinh dịch và cũng là nơi sản xuất hoóc môn giới tính nam. Hoóc môn giới tính nam có tác dụng quy định các đặc trưng của nam giới. Khi sờ nắn tinh hoàn, nếu có cảm giác đau thì đó là hiện tượng bình thường.

Tinh hoàn là một khối nhỏ hình bầu dục, trong đó có nơi chứa tinh trùng. Khi chúng ta bước vào tuổi 14, xung quanh vùng dương vật sẽ xuất hiện nhiều lông tơ.

Khi em bé trai mới được sinh ra, bao quy đầu sẽ bọc lấy quy đầu của em bé. Nếu không vì một lý do tôn giáo (người Do Thái có tục cắt bao quy đầu) thì em bé không phải cắt bỏ bao quy đầu. Thật ra, đối với những người bị dị tật lỗ tiểu, bao quy đầu có tác dụng khôi phục vị trí lỗ tiểu. Nếu bị bong thì bao da bao quy đầu còn có thể dùng để cấy tạo lớp da mới.

Bao quy đầu cũng giống như các bộ phận khác trong cơ thể, cần phải được vệ sinh sạch sẽ, nếu không sẽ dễ dàng bị cáu bẩn.

Cần làm vệ sinh mỗi ngày bằng cách kéo da bao quy đầu về phía sau rồi dùng nước rửa sạch sẽ, sau đó kéo trả lại vị trí ban đầu. Có những người có lớp da bao quy đầu bó chặt, nếu quên không kéo về vị trí ban đầu sau khi đi vệ sinh thì bao quy đầu dễ bị dồn máu, như thế thì càng khó khăn hơn. Nếu như bao quy đầu ôm quá khít quy đầu thì sẽ dẫn đến tình trạng chảy máu khi cố kéo da bao về phía sau, tốt nhất cần có sự can thiệp của bác sĩ. Một số người rất ít khi vệ sinh bên trong, dẫn đến tình trạng đóng "cao" ngay rãnh quy đầu, lại tưởng rằng quy đầu sinh "mụn".

Giải đáp thắc mắc về vấn đề bao quy đầu

Bao quy đầu dài có gây đau đớn không?

Những người có bao quy đầu quá dài, trừ khi bị nhiễm trùng, không bị đau đớn gì cả. Tuy nhiên, nếu như bạn bị hẹp bao quy đầu thì khi dương vật cương cứng lên, bạn có cảm giác bị đau.

Nếu không cắt bao quy đầu thì dương vật không phát triển được, đúng không?

Sự phát triển của dương vật là do yếu tố di truyền và sự phát triển của tinh hoàn quyết định, nó không liên quan gì đến vấn đề cắt hay không cắt bao quy đầu.

Những người như thế nào thì phải cắt bao quy đầu?

Y học không định nghĩa độ dài của bao quy đầu như thế nào là bình thường. Nhưng, thường trong các trường hợp sau thì cần phải làm phẫu thuật:

- Lí do tôn giáo.
- Không thể kéo bao quy đầu xuống đến rãnh bao quy đầu để làm vệ sinh.
- Cơ quan sinh dục hay bị nhiễm khuẩn.
- Khi vận động, đi lại, lông bị cuốn vào trong bao quy đầu, gây cảm giác khó chịu.

Việc cắt bao quy đầu được tiến hành ở lứa tuổi nào là thích hợp?

Khi thực hiện phẫu thuật, thường tiến hành gây mê vùng nên cũng chẳng có gì đáng ngại khi bạn phối hợp với bác sĩ phẫu thuật. Thường khi các bạn đang ở tuổi trung học thì có thể tiến hành phẫu thuật. Nếu sớm hơn thời gian đó thì thường phải tiến hành gây mê toàn thân.

Cắt bao quy đầu có phải là một cuộc đại phẫu không?

Bệnh nhân phẫu thuật cắt bao quy đầu thường không phải nằm viện, vết thương chỉ trong khoảng một tuần lễ là có thể lành.

Cắt bao quy đầu có ảnh hưởng đến khả năng quan hệ tình dục không?

Cắt bao quy đầu không ảnh hưởng gì đến khả năng tình dục, cho dù bao quy đầu có dài hơn bình thường thì cũng không hề ảnh hưởng gì.

Nghe nói trước khi kết hôn, việc cắt bao quy đầu giảm thiểu khả năng bị viêm nhiễm tử cung của phụ nữ?

Có rất nhiều bác sĩ khẳng định như thế trong báo cáo khoa học của mình. Tuy nhiên, nếu đàn ông biết chú ý giữ vệ sinh cá nhân thì cũng đem lại kết quả tương tự. Cho nên các bạn nam cũng phải hết sức chú ý vệ sinh cá nhân, trước lợi mình, sau lợi người.

2. "DẤU VẾT" CỦA TUỔI DẬY THÌ - BÀN VỀ CHÚNG MỘNG TINH

Sáng sớm, Hòa thức dậy, cảm thấy quần ướt ướt, nhưng cậu hoàn toàn không nhớ chuyện gì đã xảy ra. Trong giấc mơ, người mà mình tư tưởng lúc nào cũng như trước mặt... Đó là chuyện

thường tình của những bé trai khi bước vào tuổi dậy thì. Các bạn muốn biết vì sao có chuyện ấy không?

Mộng tinh là hiện tượng xuất tinh khi nằm mơ. Nói một cách khác, đó là sự xuất tinh vô giác. Trước khi trình bày thế nào là mộng tinh, tôi xin nói thế nào là tinh dịch. Tinh dịch bao gồm những thành phần gì? Có phải một giọt tinh là một giọt máu? Có phải sau khi xuất tinh, nguyên khí sẽ bị hao tổn không? Và vì sao nam giới lại phải xuất tinh?

"Xương" sản xuất tinh dịch

Chúng ta hãy cùng nhau đi tham quan "xương" sản xuất tinh dịch. Ở nơi tiếp nối với bàng quang có một tổ chức tế bào tuyến, còn gọi là tuyến tiền liệt. Phía cuối bàng quang có một khối hình nang, nằm giữa bàng quang và trực tràng, chúng ta cũng có thể gọi nó là "túi chứa tinh dịch". Lối mở của túi chứa tinh dịch hai bên được nối kết với nhau, cùng nối với ống dẫn của hai tinh hoàn tạo thành ống dẫn tinh; nó đi qua tuyến tiền liệt và thông ra lỗ tiểu.

Khi bước vào tuổi dậy thì, tinh hoàn, tuyến tiền liệt, túi chứa tinh dịch sẽ dần phát triển và trưởng thành; tinh dịch được sản sinh từ những cơ quan trên. Thường thì mỗi lần xuất tinh, số lượng tinh dịch được xuất ra khoảng 3 đến 5 ml. Trong đó, 60% có nguồn gốc từ ổ chứa tinh dịch, 30-35% có nguồn gốc từ tuyến tiền liệt, số còn lại có nguồn gốc từ tổ chức tế bào tuyến trong niệu đạo, chỉ 1% có nguồn từ ống dẫn tinh. Hay nói một cách khác, tinh hoàn chỉ phụ trách sản xuất 1% tinh dịch. Tinh trùng do tinh hoàn tạo ra và tập trung tại mào tinh.

Các bạn đừng xem thường tỉ lệ phần trăm ít ỏi đó. Ở những người bình thường, 1 ml tinh dịch thì có khoảng 3.000-6.000 con tinh trùng. Mỗi lần xuất tinh có khoảng vài trăm triệu con được xuất ra ngoài.

Nhưng để trứng thụ tinh, chỉ cần một con tinh trùng là đủ. Khi tinh trùng của nam giới tiếp xúc với noãn, con tinh trùng may mắn đó sẽ chui vào trong noãn, quá trình thụ tinh hoàn thành.

Tinh trùng có thể sống trong âm đạo với thời gian là 8-12 giờ, nhưng ở môi trường tự do bên ngoài, nó chỉ có thể sống hơn 1 giờ. Tốc độ di chuyển của tinh trùng là 3 mm/phút. Khi tinh dịch vừa được xuất ra ngoài, nó có màu trắng đục và đặc tựa hồ, nhưng khoảng nửa giờ đồng hồ sau, nó sẽ chuyển sang thể nước. Mỗi lần xuất tinh với một lượng nhỏ hơn 1,5 ml thì xem như không bình thường.

Trong thành phần của tinh dịch, ngoài tinh trùng ra còn có tiền liệt tố với thành phần chủ yếu là glucoza, khoáng chất. Dưới con mắt của các nhà dinh dưỡng học, một vài ml tinh dịch không thể sinh ra 1 calori, cho nên 'một giọt tinh, một giọt máu' là chuyện không thể có được. Người ta cũng không vì thỉnh thoảng di tinh mà giảm thọ. Tinh dịch được liên tục sản xuất trong cơ thể của mỗi chúng ta. Sau khi xuất tinh, lượng tinh dịch bị mất đi sẽ được bổ sung ngay sau đó. Cho nên, di tinh không thể làm hại sức khoẻ hoặc làm hao tổn nguyên khí. Tuy nhiên, cũng không nên vì thế mà liên tục thủ dâm, liên tục tìm cách xuất tinh ra ngoài.

Hai giai đoạn của quá trình xuất tinh

Nếu xem động tác xuất tinh giống như quá trình bật mở bóng đèn thì trung tâm gây ra phản ứng xuất tinh (nằm ở đốt sống số 10 đến đốt sống số 12 trong hệ thần kinh cột sống) có tác dụng giống như cái công tắc điện. Khi kích thích đạt đến cao điểm, trung tâm này tạo ra các xung động tạo nên những đợt phản ứng xuất tinh.

Nói một cách đơn giản, quá trình xuất tinh có thể chia ra làm 2 giai đoạn: tập trung tinh dịch và xuất tinh. Khi trung khu thần kinh bị kích thích, nó sẽ "ra lệnh" cho thần kinh giao cảm điều phối các cơ quan như ống dẫn tinh, túi chứa tinh dịch, tuyến tiền liệt, làm cho các cơ quan này co thắt lại, dẫn đến việc tiết dịch. Giai đoạn một đã hoàn thành. Lúc này, miệng của bàng quang sẽ đóng chặt, các cơ trong niệu đạo, túi chứa tinh sẽ co bóp, tinh trùng sẽ theo niệu đạo xuất ra ngoài.

Sau khi xuất tinh, trong khoảng thời gian ngắn, rất khó có sự cương cứng tiếp theo của dương vật. Do trong quá trình xuất

tin có sự tham gia của thần kinh cảm giác và sự co giãn của cơ nên sau khi xuất tinh xong, người ta có cảm giác bay bổng, cơ thể như vừa trút xong gánh nặng vậy.

Mộng tinh, di tinh là hiện tượng bình thường

Tại sao lại có hiện tượng xuất tinh trong khi ngủ? Thường người ta cho rằng nó có liên quan đến hiện tượng gọi là "xuân mộng". Hầu hết sau cơn mơ, mọi người thường không nhớ chuyện gì đã xảy ra. Khi con người ở trong trạng thái nghỉ ngơi, thần kinh giao cảm ở trong trạng thái "lặng" nên dễ dàng bị kích thích. Một số người không hề có hiện tượng này, đó không phải là bệnh lý. Khi tinh dịch ở tình trạng đầy thì sẽ bài tiết ra ngoài theo đường tiểu. Do đó, bạn không phải quá lo lắng về chuyện tinh dịch tồn chứa trong cơ thể lâu ngày sẽ bị hư.

Có những bậc cha mẹ đưa con đến bệnh viện trong tâm trạng rất lo lắng, họ cho rằng sở dĩ con họ không tập trung tư tưởng khi nghe giảng, hay quên, học tập sa sút là do bị di mộng tinh. Và lại, một số quảng cáo, báo chí cũng có quan điểm tương tự như vậy. Điều đó khiến họ tin tưởng rằng tinh dịch, huyết và nguyên khí có mối liên hệ với nhau. Thật ra, khi bước vào tuổi trưởng thành, hiện tượng đó xảy ra hầu hết đối với các em nam nên không cần lo lắng thái quá. Khoảng cách giữa các lần mộng tinh tùy thuộc vào mỗi người. Có những người do quá mệt mỏi dẫn đến mộng tinh; có những người sau khi bị mộng tinh cảm thấy rất mệt mỏi. Điều này cũng không hề chứng tỏ khả năng tình dục của bạn có vấn đề, mà ngược lại, nó chứng tỏ quá trình sản xuất tinh dịch của cơ thể bạn là bình thường.

Khi tuổi còn trẻ, không thể vì bị di tinh mà không có con, bị bệnh bất lực, cơ quan sinh dục phát triển không bình thường hay ảnh hưởng đến sức khỏe khi về già, và cũng không thể vì bị mộng tinh mà thi trượt. Các vị hòa thượng, linh mục tuy là giới sắc tôn giáo nhưng thỉnh thoảng cũng có hiện tượng di tinh, huống hồ là chúng ta. Di mộng tinh ở nam giới cũng giống như hiện tượng kinh nguyệt ở nữ giới vậy, đều là hiện tượng sinh lí bình thường của cơ

thể, không thể bị chỉ trích hay trừng phạt. Các bậc cha mẹ và các thanh thiếu niên nên hiểu chuyện ấy.

3. THỦ DÂM CÓ ẢNH HƯỞNG ĐẾN SỨC KHOẺ KHÔNG?

Hòa đang ngắm đàn gà tíu tít trong vườn sau nhà. Chú gà trống nói: "Ngày nay, mọi người ai cũng chăm lo sức khỏe cho mình. Nếu có ai đó thiếu máu, lại lấy máu chúng tôi tắm bổ có lẽ chúng tôi phải mất mạng". Cô gà mái cũng lên tiếng: "Số tôi cũng chẳng khá hơn, để làm vui lòng, vừa miệng các ông bà chủ, tôi phải đẻ trứng, khi về già lại phải vào các tiệm ăn nhanh để bị chế biến thành món đùi gà quay".

Anh gà tơ cũng lên tiếng với vẻ uất ức: "Không biết ai lại phao tin thịt gà tơ bổ hơn làm hại tôi chưa kịp nói 'tiếng yêu' nào đã sớm châu Diêm vương rồi".

Lúc này, Hòa nghe một giọng lí nhí bên tai, thì ra là "chú chim" của Hòa cũng lên tiếng: "Bực mình các cậu chủ cứ hay lắc cổ của tôi, làm cho tôi mệt đến không kịp thở". Hòa vốn không hiểu chuyện gì xảy ra, sau nghĩ ra rằng tối hôm qua mình có đưa tay sờ vào "chú chim" nên vội chạy vào nhà kiểm tra xem chú có bị xây xước không.

Phản ứng sinh lí

Tại sao phần lớn các em thiếu niên khi bước vào tuổi dậy thì lại hay "xung đột" với chú chim của mình? Bạn có bao giờ cảm thấy hối hận chỉ vì có hành vi thủ dâm không?

Khi bé trai bước vào tuổi dậy thì, do tuyến sinh dục phát triển nhanh, hoóc môn sinh dục cũng phát triển thì tự nhiên có sự nhạy cảm đối với người khác phái. Lúc này, cơ quan sinh dục dễ bị kích thích, cương cứng. Hiện tượng phản ứng sinh lí này, ý chí không dễ dàng điều khiển được.

Ban đầu, khi bé trai phát hiện thấy cơ quan sinh dục của chính mình phát triển, dương vật khi bị kích thích sẽ chuyển từ trạng thái mềm sang trạng thái cứng. Do hiếu kỳ, bé trai thường có những động tác kích thích dương vật để tìm thấy khoái cảm, đó cũng là một hiện tượng sinh lí bình thường. Nếu như chúng ta định nghĩa thủ dâm là "tự mình kích thích dương vật để tìm khoái cảm mà không xuất tinh ra ngoài" thì tất cả những bé trai khi bước vào tuổi dậy thì đều có những hành vi tương tự như vậy. Nhiều bé không dám vệ sinh cơ quan sinh dục của chính mình, làm dễ dàng phát sinh bệnh viêm nhiễm.

Chỉ dám nhìn mà không dám thảo luận

Tiếc rằng, những hiểu biết về thủ dâm của thiếu niên chỉ thông qua sách vở, phương tiện thông tin hoặc những lời dạy bảo của gia đình (có khi chính xác và cũng có lúc lệch lạc) hoặc là những lời truyền miệng hay bắt chước bạn bè. Phần lớn các thầy cô giáo (nhất là cô giáo) lại tìm cách né tránh những câu chuyện như vậy. Do đó, hành vi thủ dâm của các bạn thường được tiến hành một cách lén lút và không được thảo luận một cách công khai.

Nhưng, càng né tránh bao nhiêu thì càng phát sinh ra nhiều vấn đề khác: rất nhiều bạn trẻ lo lắng thủ dâm sẽ ảnh hưởng đến sức khỏe, giảm sút trí nhớ hoặc ảnh hưởng đến sự phát triển bình thường của cơ quan sinh dục, dẫn đến tình trạng bất lực và xuất tinh sớm. Tuy vậy, bản thân lại không thể từ bỏ tật thủ dâm, từ đó dẫn đến tâm trạng đau khổ, lo lắng và mâu thuẫn. Sự thiếu hiểu biết và tâm trạng sợ hãi cũng như cảm giác tội lỗi khi thực hiện hành vi đã vượt xa khả năng gây hại của bản thân hành vi thủ dâm.

4. NHỮNG CÂU HỎI XUNG QUANH VẤN ĐỀ THỦ DÂM

Ở các bé trai, khi nào thì có hiện tượng thủ dâm? Bé trai không thủ dâm có phải là hiện tượng bất thường không?

Ở lứa tuổi nào thì một bé trai biết thủ dâm, điều đó liên quan đến môi trường xung quanh cũng như sự phát triển nhanh hay chậm của tuyến sinh dục. Không biết thủ dâm cũng không có nghĩa là bất bình thường. "Bất bình thường" và "thủ dâm" không phải là hai mặt của một vấn đề.

Thủ dâm có hại đến sức khỏe không? Có tạo ra tình trạng xuất tinh sớm hoặc bất lực không?

Thủ dâm ở mức độ thích hợp sẽ không ảnh hưởng đến sức khỏe, tinh dịch xuất ra ngoài cũng không làm cơ thể suy yếu và càng không thể tạo nên hiện tượng xuất tinh sớm cũng như bệnh bất lực.

Như thế nào là thủ dâm ở mức độ thích hợp? Người bình thường một tuần có thể thủ dâm mấy lần?

Thật ra không có tiêu chuẩn cho việc "thủ dâm ở mức độ thích hợp", nó cũng giống như một người khát nước, khát như thế nào và uống bao nhiêu thì tùy thuộc vào từng người. Nhưng có một điều cần phải nhấn mạnh rằng, thủ dâm là một trong những biểu hiện thay đổi hành vi của các bạn trai khi bước vào tuổi dậy thì; nó chỉ là một phần chứ không phải toàn bộ đời sống cá nhân của họ. Do đó, nếu như ngày ngày các bạn cứ suy nghĩ đến thủ dâm, làm cho cơ thể mệt mỏi, học hành bê trễ thì đó có thể coi là biểu hiện của hành vi cưỡng bức tình dục hoặc triệu chứng của bệnh trầm uất, cần được đến bác sĩ tâm lý để tiến hành trị liệu. Ngoài hành vi thủ dâm, các bạn cũng có thể chơi thể thao, đọc sách, nghe nhạc.. Đó là cách tốt nhất để hạn chế ham muốn tình dục.

Thủ dâm có làm cho dương vật bị tổn thương không? Có phải do thủ dâm mà dương vật không phát triển bình thường không?

Thủ dâm không thể ảnh hưởng đến việc phát triển bình thường của dương vật, nhưng nếu thủ dâm quá mạnh tay sẽ làm cho dương vật bị trầy xước, da bị rách hoặc bị sưng tấy. Khi dương vật cương cứng, nếu quá mạnh tay, làm nó đột ngột gấp khúc thì sẽ gây rách lớp cấu tạo dạng bọt biển, lúc đó phải tiến hành phẫu thuật ngay để may lại.

Thói quen thủ dâm sau này có mất đi không?

Sau khi kết hôn, thói quen thủ dâm sẽ mất đi, trừ khi vợ chồng sống xa nhau trong thời gian dài.

Có thuốc nào trị dứt tật thủ dâm không?

Rất tiếc, hiện nay chưa có một loại thuốc nào trị được 'bệnh' này.

Dương vật phát triển như thế nào là bình thường?

Tan lớp, Hòa và các bạn tranh luận với nhau về độ dài của dương vật như thế nào là bình thường. Đang lúc tranh cãi quyết liệt, thầy Vương xuất hiện và giải thích...

Hoóc môn sinh dục nam có vai trò quan trọng trong việc phát dục, trong việc thúc đẩy sự phát triển của dương vật. Lúc mới sinh, dương vật có chiều dài trung bình là 1-2 cm. Dương vật cũng phát triển theo sự phát triển của cơ thể. Khi bước vào tuổi dậy thì, sự phát triển của tuyến sinh dục sẽ thúc đẩy quá trình sản xuất hoóc môn sinh dục nam; độ dài của dương vật lúc này cũng có sự thay đổi rõ rệt. Khi chấm dứt tuổi dậy thì, độ dài của dương vật cũng sẽ ngừng phát triển.

Dương vật phát triển không bình thường có nguyên nhân chủ yếu ở sự phát triển không bình thường của tuyến sinh dục,

cũng có khi là do tinh hoàn nhỏ hoặc thùy dưới não có vấn đề. Do vấn đề này có những mối tương liên phức tạp nên tôi không có ý định trình bày chi tiết ở đây. Nhưng, bất kể là lí do gì, sự phát triển không bình thường của tuyến sinh dục không làm giảm sự hiện diện của hoóc môn sinh dục nam trong máu, từ đó ảnh hưởng đến sự phát triển của dương vật. Khi thai nhi ở giai đoạn chưa phát triển đầy đủ, nếu thai nhi có hiện tượng thiếu hoóc môn sinh dục nam thì khó tránh khỏi ảnh hưởng đến sự phát triển của hệ thống bài tiết của cơ quan sinh dục.

To béo có ảnh hưởng đến sự phát dục?

Để đánh giá độ ngắn dài của dương vật, đầu tiên phải xem dương vật có đang nằm trong trạng thái cương cứng hay không, tiếp theo là phải xét đến tình trạng mập ốm của cơ thể.

Khi dương vật cương cứng, nó sẽ to hơn gấp đôi, gấp ba bình thường. Dương vật khi chưa cương cứng, nó tương đối nhỏ. Khi trời nóng, dương vật có xu hướng lớn hơn bình thường do các mạch máu dưới da được bơm đầy máu để giải nhiệt; khi thời tiết lạnh thì lại nhỏ hơn bình thường để giữ nhiệt độ cho cơ thể.

Do ảnh hưởng của các loại thực phẩm giàu calori, hơn nữa các bậc cha mẹ lại không muốn con cái mình quá dè xẻn trong ăn uống nên các em thường ăn những thứ có nhiều calori, dẫn đến béo phì. Các bậc phụ huynh lại quá ưu tư, lo lắng cho sự phát triển sinh lí của con em họ. Trong gia đình nếu có một đứa gầy ốm và một đứa to béo thì họ luôn cho rằng sự phát triển sinh lí của đứa bé to béo sẽ không bằng đứa bé gầy ốm.

Ở những đứa bé to béo, do lớp mỡ dưới da dày, che lấp bớt dương vật nên dương vật trông có vẻ ngắn và nhỏ, thậm chí còn bị che lấp hẳn, chỉ có thể nhìn thấy một tí da qui đầu nhô ra ngoài. Khi dương vật cương cứng, độ dài của nó bằng ngón tay trở, muốn biết chính xác độ dài của nó thì phải dùng tay ấn lớp mỡ dưới da xuống, lúc đó dương vật sẽ hoàn toàn lộ ra bên ngoài.

Với những người to khỏe, dương vật chưa chắc đã lớn mà có khi ngược lại. Dương vật của người này dài hơn của người kia không hẳn là đặc biệt. Dương vật to, nhỏ không phụ thuộc nhiều vào yếu tố di truyền vì sự phát triển của nó chủ yếu chịu sự tác động của hoóc môn sinh dục nam.

Dài ngắn có gì đáng lo?

Tác dụng của dương vật là gì? Ngoài tác dụng bài tiết, dương vật là đường dẫn tinh dịch từ người nam sang người nữ. Dương vật là cơ quan không thể thiếu trong sinh hoạt tình dục giữa nam và nữ. Ở phần lớn các em học sinh trung học, khi dương vật chưa cương cứng, độ dài tự nhiên là 4 cm.

Có rất nhiều người quan niệm sai lầm rằng, dương vật càng lớn thì càng gây hưng phấn cho phái nữ. Thực ra, âm đạo phụ nữ có thể cho đầu của một thai nhi đi qua, dương vật của người nam dù lớn đến mấy cũng không thể bằng cái đầu của thai nhi được. Vì vậy, không cần phải lo lắng dương vật của mình lớn nhỏ thế nào.

Điều trị khi đang trong độ tuổi dậy thì

Dương vật phát triển không bình thường có thể điều trị được, nhưng tốt nhất là khi cơ thể đang trong giai đoạn dậy thì, tức ở độ tuổi trước 18. Nếu để qua độ tuổi này, dù có dùng phương pháp điều trị gì thì cũng khó có thể thay đổi hình trạng của dương vật.

Tuyến sinh dục kém phát triển sẽ gây những hiện tượng như ản tinh hoàn, lông ở cơ quan sinh dục mọc thưa thớt. Những hiện tượng này có thể giúp ta có những tiêu chí để chẩn đoán lâm sàng. Nếu như bạn cho rằng dương vật mình nhỏ thì có thể nói chuyện với bố mẹ để được dẫn đến bác sĩ, không nên tự ý uống thuốc hoặc tiêm chích hoóc môn, nếu không nó sẽ có những tác dụng ngược lại.

Chúng tôi nhấn mạnh một lần nữa: dương vật nhỏ hay lớn không có ảnh hưởng tuyệt đối đến khả năng sinh hoạt tình dục và sự thoả mãn trong sinh hoạt tình dục.

5. SỰ CƯƠNG CỨNG CỦA DƯƠNG VẬT

Hòa phát hiện ra rằng, mỗi buổi sáng ngủ dậy, dương vật của mình cứ cương cứng lên, đến khi tiểu tiện xong thì nó mới dần trở lại vị trí bình thường. Có những lúc bị mẹ hoặc em trai phát hiện, Hòa cảm thấy vô cùng xấu hổ. Em trai Hòa vừa tròn một tuổi, nhiều lúc mẹ thay tã lót cho em, Hòa thấy 'chim' em trai mình cũng như vậy. Hòa không biết vì sao lại có hiện tượng như thế. Sau đây chúng ta lại bàn với nhau về vấn đề này.

Dương vật vì sao lại cương cứng?

Chắc trong chúng ta ai cũng biết thổi bong bóng, nếu dùng hơi thổi vào thì bong bóng sẽ căng lên. Quá trình cương cứng của dương vật cũng giống như sự căng tròn của bong bóng vậy; có điều bên trong bóng thì chứa toàn hơi, còn bên trong dương vật thì chứa máu.

Trước khi giới thiệu chi tiết về sự cương cứng của dương vật, chúng ta hãy cùng nhau tìm hiểu quá trình tuần hoàn và giải phẫu cấu tạo của cơ quan này. Dương vật thoát nhìn giống như một chĩnh thể, nhưng thật ra nó được cấu tạo bởi thể hang và một thể xốp như hình bọt biển. Có lẽ các bạn chưa hiểu biết lắm về lớp bọt biển: bên trong là vô số những lỗ nhỏ li ti; khi gặp nước, các lỗ nhỏ li ti này tự động hút nước đến khi 'no' thì tự động dừng lại. Những lớp bọt biển trong cấu tạo của dương vật cũng vậy, chỉ khác là cấu tạo trong của dương vật còn có vô số ống dẫn; đó chính là mạch máu. Khi nhận được tín hiệu kích thích, nó sẽ lập tức căng lên và bơm máu vào bên trong lớp bọt biển cho đến khi áp lực bên trong và bên ngoài ở vào thế cân bằng. Lúc này, các lớp bọt biển đều chứa đầy máu, và cũng là lúc dương vật đạt đến trạng thái cương cứng.

"Ngủ đội nón" không phải là chuyện lạ

Như chúng ta đã biết, máu từ tâm thất trái được đưa đến động mạch chủ, sau đó được chuyển đến khắp nơi trong cơ thể. Sau khi hoàn thành quá trình trao đổi ôxy; máu được chuyển ra tĩnh mạch, tĩnh mạch chủ và trở về tim. Khi tim ngừng hoạt động thì máu không lưu thông, và dương vật cũng không thể nào tự cương cứng.

Vậy thì, vì sao các mạch máu trong dương vật lại có thể tự bơm máu? Có rất nhiều chất hóa học tham gia vào quá trình này. Thường khi thần kinh cảm giác nhận kích thích (giận, lo lắng, căng thẳng) các cơ nhả của huyết quản không ở trạng thái nghỉ, máu không được bơm vào các miếng bọt biển nên dương vật không thể cương cứng lên được. Buổi sáng, cơ thể được nghỉ ngơi, dây thần kinh cảm giác đang trong trạng thái nghỉ ngơi nên máu có thể dễ dàng bị bơm vào làm cho dương vật cương cứng.

Gần đây, đã có một loại máy móc đo được số lần dương vật cương cứng trong đêm cũng như độ cương cứng của dương vật. Ở những người bình thường, trong một đêm, dương vật có thể cương cứng đến 4-5 lần, mỗi lần khoảng 5-30 phút. Nếu một người ngủ 8 tiếng thì dương vật của họ ở trạng thái cương trong 2 giờ. Do đó, nếu như một ngày nào đó, bạn phát hiện mình hoặc người khác đang trong tình trạng "đội nón" như vậy thì đừng ngạc nhiên, vì đó là hiện tượng bình thường của cơ thể.

Do dây thần kinh cảm giác không chịu sự chi phối của ý chí nên không ai tránh khỏi chuyện dương vật bị cương cứng trong khi ngủ. Và chúng ta cũng không thể nào khiến dương vật cương cứng khi không có kích thích bên ngoài tác động vào.

Không "xương" thì sao có thể gãy

Khi dương vật trong trạng thái cương cứng, nó dễ bị tổn thương. Dương lúc các lớp bọt biển trong dương vật được bơm đầy máu, áp lực bên trong tương đối lớn, nếu như dương vật bị một lực

ngoài tác động mạnh đột ngột thì nơi bị tác động dễ dàng bị rách tét, có người gọi là bị "gãy".

Dương vật không có xương, đúng thế! Nhưng dương vật khi cương thì độ cứng có thể so sánh với độ cứng của xương nên khi bị rách, máu được bơm vào dương vật sẽ lập tức tràn ra bên ngoài, dương vật vốn đang trong trạng thái cương cứng sẽ lập tức 'xiu' đi. Nếu như không được xử lý kịp thời bằng cách khâu vá lại nơi bị thương thì dương vật sẽ mất khả năng cương cứng hoặc sẽ bị cong lệch khi cương cứng.

Phần lớn các trường hợp "gãy" xảy ra khi sinh hoạt tình dục. Tuy nhiên, trong những trường hợp khác, điều đó cũng có thể xảy ra. Khi dương vật cương cứng, không được dùng nó để đâm vào các vật cứng; cũng không nên nằm sấp trên giường vì đó là động tác nguy hiểm dễ làm dương vật bị tổn thương.

Khi ở tuổi dậy thì, các em thiếu niên thường hay mơ mộng, tư tưởng. Do đó dương vật dễ cương cứng. Lúc này nếu mặc những bộ quần áo chật, các em sẽ thấy khó chịu hoặc có cảm giác đau. Nên khắc phục bằng cách mặc những bộ quần áo rộng hơn.

Cương cứng và thôi cương cứng

Trong lớp bọt biển có nhiều tĩnh mạch liên thông với những khoảng trống của nó. Máu trong lớp bọt biển sẽ thông qua đường dẫn này chạy vào động mạch. Nhưng khi dương vật cương cứng, các tĩnh mạch như bị đóng lại. Chờ đến khi có một kích thích mới từ não bộ chuyển xuống, các động mạch trong khối bọt biển sẽ co lại, áp lực giảm, các lối dẫn của tĩnh mạch lại mở ra. Khi máu chạy vào tĩnh mạch, dương vật lại trở về trạng thái ban đầu.

Có một hiện tượng đặc biệt là dương vật cứ ở khá lâu trong trạng thái cương cứng. Ở người có triệu chứng này, dương vật liên tục cương cứng trong khoảng hơn 8 giờ. Nếu như không có biện pháp khiến cho nó trở lại trạng thái cũ thì máu trong lớp bọt biển sẽ bị huỷ hoại do thiếu dưỡng khí và sau đó khi dương vật đã trở lại vị trí bình thường, nó sẽ khó có thể cương cứng trở lại.

Các bệnh như thiếu máu, máu trắng hoặc một số dược phẩm cũng gây nên hiện tượng dương vật liên tục cương cứng.

6. Bạn thuộc "cánh tả" hay "cánh hữu"

Buổi sáng thức dậy, khi đi vệ sinh, Hòa phát hiện dương vật của mình đang trong trạng thái cương cứng. Hòa cầm lấy tấm kính soi thử xem hình dáng nó ra sao và phát hiện một điều rất lạ: dương vật của Hòa giống hình con giun và không ở vị trí chính giữa mà lệch sang một bên. Nó lại còn cong cong như hình quả chuối nữa chứ. Hòa càng nghĩ càng lo, không biết có phải đi bác sĩ hay phẫu thuật không. Nếu như phải phẫu thuật thì xấu hổ quá. Hòa không dám thổ lộ cùng bố mẹ, sợ bố mẹ biết tật thủ dâm của mình và kết tội là hiện tượng trên do thủ dâm quá trớn tạo nên. Vậy là Hòa tự an ủi mình: "Không chừng do lúc mặc quần mình không để 'chim' đúng vị trí, vậy thì lần sau phải cẩn thận hơn". Nhưng vài tháng sau, hình dạng của dương vật cũng không có gì khác hơn, và thế là Hòa trở nên vô cùng lo lắng.

Các chàng trai, có phải các bạn cũng đang gặp phải những rắc rối như trên không? Chúng ta cùng nhau thảo luận vấn đề này nhé. Trong những trang trước, chúng ta đã cùng nhau thảo luận các vấn đề như sự phát triển của dương vật và cấu tạo của nó. Cấu tạo của dương vật chủ yếu gồm hai phần: lớp bọt biển của dương vật và lớp bọt biển của niệu đạo; quy đầu có thể xem là một phần nối dài của dương vật và tất cả được bao bọc bởi một lớp da.

Dương vật là nơi chứa một lượng máu rất lớn của cơ thể, nó bơm máu vào rất nhanh và đẩy máu ra cũng rất nhanh. Khi dương vật cương cứng, lượng máu di chuyển trong động mạch rất cao, lượng máu được đẩy ra qua tĩnh mạch giảm và đó là tác nhân quan trọng có tác dụng duy trì quá trình cương cứng. Do đó, khi dương vật cương cứng, tĩnh mạch trương lên, hiện ra trên bề mặt của lớp da bao phủ quanh dương vật, thoát nhìn trông giống như những con giun đất. Sau khi dương vật trở về vị trí bình thường, tĩnh mạch co lại, do đó chúng ta không còn nhìn thấy "giun" nữa.

Tuổi dậy thì là độ tuổi mà dương vật phát triển một cách nhanh chóng nhất. Bên trong dương vật cùng song song tồn tại hai vật thể hình trụ có cấu tạo như lớp bọt biển. Hai hình thể này có độ phát triển không giống nhau. Và cho dù là cùng trong một vật thể nhưng độ phát triển của lớp bọt biển cũng không đồng đều. Do đó mới có hiện tượng lớp bọt biển có hình dạng lớn nhỏ khác nhau. Mặt khác, lớp da phủ trên bề mặt của dương vật có tính đàn hồi rất cao. Khi dương vật ở trạng thái bình thường, ta không quan sát được điều gì.

Nhưng khi dương vật cương cứng, bên có lớp bọt biển phát triển mạnh sẽ lấn bên có lớp bọt biển phát triển kém. Do đó, ta quan sát thấy hiện tượng dương vật bị cong.

Theo thống kê của ngành y học, khoảng 30% số người dương vật có dạng thẳng khi cương cứng. Nói một cách khác, khoảng hơn 2/3 số đàn ông có hiện tượng dương vật cong khi cương cứng. Độ cong của dương vật khác nhau, tùy theo từng người, có người hướng về phía trên, có người lại hướng về phía dưới, có người hướng về bên trái; lại có người vừa qua trái lại vừa qua phải... Thậm chí có trường hợp cong ở bộ phận khác nhau của dương vật. Một số rất ít người có độ lệch là 90 độ.

Dù thế nào, dương vật dị tật bẩm sinh cũng không liên quan gì đến tật thủ dâm và dương vật bị lệch cũng không phải do mặc quần quá chật hoặc do lúc mặc quần không để dương vật đúng vị trí. Dương nhiên, cũng không thể cải tạo độ lệch của nó nhờ mặc quần chật, cố ý để dương vật theo chiều ngược lại. Trong độ tuổi dậy thì, dương vật hay dễ bị cương cứng, nếu mặc quần jean chật sẽ rất bất tiện trong sinh hoạt.

Dương vật bị cong lệch không ảnh hưởng đến việc tiểu tiện (trừ phi lúc đó dương vật đang trong trạng thái cương cứng, tạo nên cảm giác không dễ chịu), và cũng không ảnh hưởng đến khả năng sinh sản. Tác động tâm lý là nguyên nhân chính dẫn đến việc bệnh nhân đến tìm bác sĩ, nhất là khi có dịp so sánh với người khác. Thật ra, bố mẹ cũng có thể quan sát khi con mình đang ngủ. Thường thường, khi dương vật bị lệch khoảng 15 độ thì không cần

phải trị liệu. Nhưng nếu dương vật có độ lệch lớn vượt quá 30 độ, khi cương cứng sẽ có hình dạng kì quặc. Một số ít trường hợp có cảm giác bị đau. Sau khi kết hôn, có thể có tình trạng dùng sức quá mạnh trong quan hệ chăn gối và dẫn đến 'gãy' dương vật, do vậy nên tích cực tiến hành trị liệu.

Phẫu thuật là phương pháp duy nhất điều trị bệnh lệch dương vật. Hiện nay chưa có một loại thuốc uống hay chích nào có thể chữa được bệnh này. Khoảng trên 90% số người sau khi phẫu thuật, hình trạng của dương vật được cải thiện rõ rệt. Thời gian tốt nhất để tiến hành phẫu thuật là độ tuổi 18. Bởi vì khi cơ thể chưa phát triển đầy đủ mà tiến hành phẫu thuật thì dễ bị tái phát.

Trong quá trình phẫu thuật, người ta sẽ tiêm một số thuốc có tác dụng kích thích làm mạch máu trương lên, tạo ra hiện tượng cương cứng dương vật để ước định kết quả phẫu thuật sao cho đúng với mong muốn. Dương vật là một bộ phận như bao bộ phận khác trong cơ thể, cho nên khi cần phải tiến hành phẫu thuật cũng không nên lấy làm xấu hổ.

Ngoài nguyên nhân chính là yếu tố bẩm sinh, việc dương vật bị tổn thương, bị gãy cũng là tạo ra sự cong lệch. Ở những người trung niên, có một căn bệnh (mà người ta không rõ nguyên nhân) làm cong lệch dương vật; nếu như không điều trị kịp thời thì bệnh tình sẽ ngày một nặng thêm.

Nói đến đây, có lẽ các bạn cũng đã hiểu hình dạng của dương vật cương cứng như thế nào rồi phải không? Nếu có vấn đề gì không hiểu thì nên hỏi bố mẹ hoặc chuyên gia về lĩnh vực này. Tuyệt đối không được tự ý dùng thuốc hoặc các phương pháp thiếu cơ sở khoa học khác, nếu không sẽ tự chuốc lấy bệnh vào thân.

7. TRONG DƯƠNG VẬT CÓ GIUN ĐẤT?

Do Hòa hay ăn những thức ăn nóng nên thường bị táo bón. Một hôm, Hòa đang trong nhà vệ sinh, vất vả với cái chứng táo bón của mình, bỗng phát hiện trong búi đại bên trên tinh hoàn có những vật gì có hình giống con giun nổi lên. Hòa càng cố gắng thì vật thể đó càng nổi lên rõ rệt hơn, nhưng khi thả lỏng cơ thì những vật thể ấy không còn hiện ra nữa. Vậy đó là hiện tượng gì?

Có thật con giun đất nằm trong dương vật của bạn không? Dương nhiên là không thể rồi. Dưới túi chứa tinh hoàn xuất hiện những vật trông giống như những con giun đất là hiện tượng bình thường của độ tuổi dậy thì. Và đó cũng chính là chuyện mà chúng ta sẽ bàn đến trong chương này.

Ở những người bình thường, hai bên bìu tinh hoàn có tinh hoàn và mào tinh. Ống dẫn tinh giống như một cái dây treo, cố định vị trí của tinh hoàn. Trong ống dẫn tinh có động mạch và tĩnh mạch (phụ trách việc luân chuyển máu và hoóc môn). Ống dẫn tinh chứa nhiều tĩnh mạch, nó lập thành một hệ thống lưới trong âm nang. Khi dùng sức cơ bụng, lượng máu ra vào trong tĩnh mạch sẽ giảm. Tĩnh mạch sẽ căng lên khi máu dồn về; lúc đó hình dạng nó trông giống như một đàn giun. Phần lớn các trường hợp ta không thể nào thấy được "đàn giun" ấy trừ khi làm phẫu thuật. Nếu khi dùng sức cơ bụng mà phát hiện thấy những đường gân máu đó nổi lên trên bề mặt âm nang thì đó là chứng nổi gân máu âm nang. Chứng bệnh này đã được phát hiện từ lâu, có thể dẫn đến teo tinh hoàn. Khoảng 10% đến 15% số nam giới mắc bệnh này, phần lớn là bẩm sinh.

Tính quan trọng của van tĩnh mạch

Về mặt lâm sàng, chứng nổi gân máu âm nang có thể chia làm bốn cấp:

- Cấp 1: Khi sử dụng cơ bụng vẫn không thể phát hiện gân máu nổi lên, phải có chuyên gia khám nghiệm thì mới phát hiện ra được.

- Cấp 2: Khi nén hơi vào bụng, ta có thể thấy được những đường gân máu nổi lên.

- Cấp 3: Có thể quan sát được những đường gân máu khi đứng cách xa 3 m.

- Cấp 4: Không cần dùng sức cơ bụng nhưng các đường gân máu vẫn nổi lên rất rõ ràng.

Do y học phát triển, người ta có thể dùng phương pháp siêu âm để chẩn bệnh.

Khoảng 90% trường hợp nổi gân máu âm nang xảy ra phía bên trái. Các chuyên gia nhận định rằng: máu từ tiểu tĩnh mạch đổ vào đại tĩnh mạch phải đi qua thận cho nên đã tạo ra một khúc gấp; máu trong tĩnh mạch ở ống dẫn tinh trực tiếp đổ vào tĩnh mạch, do sức cản lớn nên lưu lượng máu ra vào bên tĩnh mạch trái bị hạn chế, dẫn đến tình trạng nổi gân máu âm nang.

Sự khác biệt lớn nhất giữa động mạch và tĩnh mạch là thành động mạch tương đối dày, tính đàn hồi cao, tĩnh mạch còn có van tĩnh mạch, có thể điều tiết lượng máu ra vào. Vì vậy, một số chuyên gia cho rằng do van tĩnh mạch hoạt động kém là nguyên nhân gây nổi gân máu âm nang. Tuy tĩnh mạch trái của mỗi người đều phải qua thận rồi mới vào đại tĩnh mạch nhưng hơn 80% đàn ông không bị chứng nổi gân máu âm nang; đó là do sự hoạt động tích cực của van tĩnh mạch.

Chứng nổi gân máu xuất hiện ở hai bên âm nang có tần suất xuất hiện là 10%. Nếu như chỉ xuất hiện ở một bên phải thôi thì phần lớn là do u bướu hoặc vết thương do tác động bên ngoài, chỉ xảy ra với người ở tuổi trung niên.

Các nguyên nhân khác gây nổi gân máu âm nang là vận động nhiều, cơ thể mệt mỏi, khiến âm nang hoặc tinh hoàn sẽ bị đau nhức và sưng. Tuy nhiên sau khi cơ thể được nghỉ ngơi, cảm

giác đau nhức sẽ không còn nữa. Cũng có một số trường hợp đau kéo dài một vài ngày.

Chứng nổi gân máu âm nang sẽ gây ảnh hưởng đến chất lượng của tinh trùng. Tinh trùng là tế bào phát triển sự sống. Bình thường thì nhiệt độ trong âm nang thấp hơn nhiệt độ của cơ thể khoảng 1-2 độ. Khi âm nang nổi gân máu thì không tạo được độ chênh lệch về nhiệt độ như thế. Nhiệt độ là yếu tố thúc đẩy sự phát triển của tinh trùng; nếu như nhiệt độ cao, sức hoạt động và mật độ của tinh trùng sẽ giảm. Do đó, 1/4 số người bị chứng nổi gân máu âm nang có số lượng tinh trùng thấp hơn người bình thường và số tinh trùng đó kém hoạt động.

Ngoài nguyên nhân nhiệt độ, chứng nổi gân máu âm nang còn gây hiện tượng máu chảy ngược làm cho hoóc môn ở tuyến thượng thận ảnh hưởng trực tiếp đến sự hình thành của tinh trùng. Lượng máu lưu thông trong tinh hoàn lúc tăng lúc giảm ảnh hưởng đến số lượng cũng như khả năng hoạt động của tinh trùng. Đó là nguyên nhân gây ra chứng vô sinh ở đàn ông, và cũng tạo ra chứng teo tinh hoàn, đồng thời gây ảnh hưởng đến tinh hoàn còn lại.

Chẩn đoán chứng nổi gân máu âm nang tương đối đơn giản. Hít hơi thật sâu rồi nín thở, làm động tác như khi đi đại tiện và sờ nắn xem âm nang hai bên có gì khác nhau. Nếu như tĩnh mạch bên trái âm nang nổi lên giống như khi ta dùng sức cơ bụng thì chứng tỏ đã bị chứng nổi gân máu âm nang. Nếu như không có những biểu hiện rõ ràng thì cần phải đi khám hoặc đi siêu âm.

Tiến hành phẫu thuật

Điều trị chứng nổi gân máu âm nang bằng cách phẫu thuật là chủ yếu. Thường chỉ rạch một đường dao dài khoảng 3-4 mm dưới khoang bụng là có thể tìm thấy tĩnh mạch ống dẫn tinh, chỉ cần thắt chúng lại là xong. Thao tác này sẽ làm teo dần những tĩnh mạch bị bệnh, những tĩnh mạch còn khoẻ dễ dần được phát triển và thay thế chúng.

Nếu chỉ uống thuốc thì không thể chữa được chứng nổi gân máu âm nang; phẫu thuật có thể chữa được trên 80% trường hợp. Khoảng 15% số người bệnh sau phẫu thuật có triệu chứng tái phát, cần phải mổ thêm một lần nữa. Sau khi mổ, 2/3 bệnh nhân có số lượng tinh trùng được cải thiện.

Một nửa số người có chứng nổi gân máu âm nang vẫn có thể có con, nên chuyện có phẫu thuật hay không cũng tùy từng người. Thường thì đối với những người có triệu chứng nổi gân máu rõ rệt kèm theo một vài triệu chứng nữa như teo tinh hoàn, lượng tinh trùng không đều hoặc cơ thể mệt mỏi sau khi hoạt động, ống dẫn tinh có triệu chứng sưng lên và đau thì phải tiến hành phẫu thuật. Chúng tôi đặc biệt muốn nhấn mạnh rằng, chỉ khoảng 1/2 số người bệnh sau khi phẫu thuật có triệu chứng đau tinh hoàn giảm đáng kể.

8. VÌ SAO 'TRÚNG' LẠI BIẾN MẮT?

Một bạn trong lớp hỏi cả lớp: "Gà và trứng thứ nào có trước"? Cả lớp nhao nhao lên, người thì nói gà có trước, kẻ thì bảo là trứng có trước... Bạn ấy lại hỏi tiếp: "Gà trông đẻ trứng hay gà mái đẻ trứng?"

Các bạn trong lớp cảm thấy câu hỏi dễ quá nên không muốn trả lời thế là bạn ấy lại hỏi tiếp: "Trứng của các bạn nam sinh là do gà trông đẻ ra hay là gà mái đẻ ra?". Cả lớp cười âm lên vì biết mình bị lừa.

Có thật sự là gà đã đẻ ra "trứng" không? Bây giờ chúng ta cùng nhau thảo luận chuyện ấy nhé.

Hai quả trứng quý trong túi

Trong túi chứa tinh hoàn của những người bình thường luôn có hai 'quả trứng'. Đó chính là cái mà chúng ta thường gọi là tinh hoàn, cơ quan quan trọng giúp con người thực hiện nhiệm vụ truyền giống nòi của mình. Tinh hoàn, ngoài chức năng sản xuất tinh trùng, còn là nơi sản xuất hoóc môn sinh dục nam.

Ở đứa bé mới sinh, tinh hoàn chỉ lớn bằng hạt đậu. Theo thời gian, tinh hoàn sẽ phát triển về thể tích cũng như độ dài cho đến lúc được 20 tuổi thì dừng lại. Đến lúc đó, đối với những người bình thường, tinh hoàn có đường kính lớn nhất là 3 cm.

Nếu quan sát tinh hoàn ở mặt cắt ngang, ta thấy trên bề mặt tinh hoàn có rất nhiều phiến nhỏ, bên trong chứa nhiều ống dẫn tinh có hình dạng gấp khúc. Các ống gấp khúc đó tập trung lại với nhau tạo thành đầu của tinh hoàn phụ, đuôi ống và cuối cùng là hình thành thân ống (đó cũng chính là ống dẫn tinh). Ống dẫn tinh và các mạch máu, dây chằng bao bọc xung quanh nó tạo thành hệ thống ống dẫn tinh.

Trả lời những thắc mắc về bệnh ẩn tinh hoàn

Trong thời kỳ còn phôi thai, tinh hoàn thường nằm trong ổ bụng. Theo sự tăng trưởng của thai nhi, tinh hoàn sẽ từ ổ bụng đi theo ống dẫn đến bìu đái. Lúc trẻ mới vừa chào đời, hơn 98% trường hợp có thể sờ thấy tinh hoàn nằm dưới bìu; nếu như sờ mà không thấy chứng tỏ đứa bé bị chứng ẩn tinh hoàn.

Chứng ẩn tinh hoàn có thể xảy ra ở một bên hoặc hai bên và triệu chứng này càng dễ xảy ra ở trẻ sinh non. Tuy có những trẻ mới sinh ra đã có triệu chứng ẩn tinh hoàn nhưng đến khi tròn một tuổi, thường tinh hoàn sẽ tự động rớt xuống bìu đái. Theo thống kê, trong một nghìn trẻ có tám trẻ bị chứng ẩn tinh hoàn.

Vì sao lại xảy ra hiện tượng ẩn tinh hoàn? Trong y học chủ yếu có ba ý kiến. Ý kiến thứ nhất cho rằng, ống dẫn tinh hoàn phát triển không bình thường nên không thể đưa tinh hoàn xuống

bìu dái được. Ý kiến thứ hai: chủ yếu do tinh hoàn bị khiếm khuyết, không phản ứng đối với những kích thích bên ngoài. Ý kiến thứ ba: kích thích tố của tuyến sinh dục ở thùy não không đủ, làm cho tinh hoàn không nhận đầy đủ kích thích; những đứa trẻ sinh non dễ bị chứng ản tinh hoàn có lẽ do nguyên nhân này.

Tóm lại, quá trình di chuyển của tinh hoàn từ khoang bụng đến túi chứa tinh hoàn do hoóc môn sinh dục nam quyết định, còn thùy dưới não đóng vai trò điều tiết. Điều quan trọng là ống dẫn từ khoang bụng đến túi chứa phải được thông suốt; nếu như một khâu nào đó bị trục trặc, nó sẽ tạo ra tình trạng ản tinh hoàn.

Chứng ản tinh hoàn được điều trị càng sớm càng tốt

Ở những phần trên, chúng ta đã trình bày quá trình phát triển của tinh hoàn có liên hệ mật thiết với nhiệt độ bên trong cơ thể. Bình thường, nhiệt độ trong túi chứa tinh hoàn sẽ thấp hơn so với nhiệt độ trong cơ thể là 1 độ. Cho nên, nếu tinh hoàn không nằm trong túi chứa mà lại chạy đến những bộ phận khác trong cơ thể thì không thể tạo ra tinh trùng được. Chúng ta phải sớm cố định vị trí của tinh hoàn, nếu để đến hơn 1 tuổi mới điều trị thì dễ bị tổ chức tế bào hình sợi thay thế, ảnh hưởng đến việc sản xuất ra tinh trùng hoặc thậm chí mất khả năng sinh sản tinh trùng. Tuy nhiên, nó không ảnh hưởng đến việc tạo ra hoóc môn sinh dục nam. Do đó, ở những người bị chứng ản tinh hoàn, hàm lượng hoóc môn sinh dục nam trong máu vẫn như người bình thường.

Chứng ản tinh hoàn được điều trị bằng hai phương pháp: uống thuốc và phẫu thuật. Nếu ở thời điểm trước 1 tuổi, có thể tiêm kích tố thùy não. Nếu như vẫn không có hiệu quả thì sau khi được 1 tuổi, có thể tiến hành phẫu thuật nhằm tránh việc tinh hoàn có những thay đổi. Có những bạn sau khi vào lớp tiểu học, thậm chí vào đại học rồi mới phát hiện ra mình bị chứng ản tinh hoàn. Tuy nhiên, cho dù phát hiện ở thời điểm nào cũng nên lập tức điều trị. Theo thống kê, số người mắc chứng ản tinh hoàn bị ung thư cao hơn 30 đến 40 lần so với những người khác. Chứng ản tinh hoàn nếu để sau một tuổi mới bắt đầu điều trị thì thông

thường dễ gây teo. Cho nên, nếu như một bên tinh hoàn bình thường thì có thể cắt bỏ bên bị bệnh để đề phòng.

Tinh hoàn ở người bị chứng ẩn tinh hoàn thường nằm trong hốc bụng, một số ít nằm ở hội âm. Dây chằng của tinh hoàn dựa vào lớp cơ trên ống dẫn tinh. Ở một số bạn, những khi quá lo sợ, dây chằng tinh hoàn co lại kéo theo tinh hoàn lên đến hốc bụng, chờ đến khi dây chằng buông lỏng mới trả tinh hoàn về lại túi chứa tinh hoàn. Đó là triệu chứng ẩn tinh hoàn giả, phần lớn không cần phải điều trị. Nhưng nếu tinh hoàn cứ ẩn mãi như thế thì cần phải phẫu thuật để cố định vị trí của tinh hoàn.

Chuyện của những quan thái giám

Ngày xưa, trước khi vào cung, quan thái giám phải trải qua một cuộc phẫu thuật rất nghiệt ngã, tức bị cắt tinh hoàn. Lúc đó, y học chưa phát triển, chưa có thuốc gây tê, và càng không có thuốc kháng khuẩn. Chúng ta có thể tưởng tượng ra cảnh tượng thê thảm đó. Nhưng trong lịch sử cũng có câu chuyện của những quan thái giám vẫn có khả năng "phong tình". Và hôm nay, nhìn lại sự việc đó bằng đôi mắt khoa học, ta biết đó là hiện tượng ẩn tinh hoàn. Do có hiện tượng trên mà một số thái giám thoát khỏi cảnh bị thiến rùng rợn kia.

Có một thiểu số người bị chứng không có tinh hoàn, chứng bệnh này khi điều trị cũng nên có những phương pháp khác với phương pháp điều trị chứng ẩn tinh hoàn.

Sự biến đổi giới tính

Trong thời đại hiện nay, chúng ta đã biết rất nhiều đến hiện tượng "Pêđê". Trên lớp Hòa, mọi người cùng nhau thảo luận rất sôi nổi về vấn đề này, không biết đó là do nam biến thành nữ hay là nữ biến thành nam? Nếu như có một chút hiểu biết về khoa học thì ta sẽ biết rằng đó là do sự đóng góp của giải phẫu thay đổi sinh lý.

Khoảng khắc tại thời điểm thụ tinh quyết định giới tính

Giới tính của một người được quyết định ngay khi trứng và noãn gặp nhau (thụ tinh). Trong cơ thể con người có 23 cặp nhiễm sắc thể, trong đó cặp nhiễm sắc thể số 23 quyết định giới tính. Cặp nhiễm sắc thể của nam quy định là 46 XY, của nữ là 46 XX. Noãn và tinh trùng chỉ có một nửa số nhiễm sắc thể. Con tinh trùng có thể mang nhiễm sắc thể X (23 X) và cũng có thể mang nhiễm sắc thể Y (23 Y) còn trong noãn chỉ có nhiễm sắc thể X (23 X).

Trong khoảnh khắc tinh trùng và noãn gặp nhau, nếu con tinh trùng mang nhiễm sắc thể quy định là Y, thì hình thành một cặp nhiễm sắc thể XY. Cặp nhiễm sắc thể XY có gien quy định chi phối sự hình thành tinh hoàn của phôi thai. Nếu như con tinh trùng mang nhiễm sắc thể X kết hợp với noãn, thì sẽ hình thành một cặp nhiễm sắc thể XX (46XX), gien sẽ quy định sự hình thành buồng trứng cho phôi thai. Ta có thể thấy rằng, trong việc sinh con trai hay con gái, tinh trùng đóng vai trò quyết định. Nếu sau khi kết hôn mà vẫn chưa sinh được con trai thì nguyên nhân chủ yếu ở người đàn ông chứ không phải ở người phụ nữ.

Trong thời gian phôi thai mới được hình thành, ta rất khó phân biệt giới tính của thai nhi. Đến ngày thứ 42, tuyến sinh dục mới bắt đầu chịu sự chi phối của gien chứa nhiễm sắc thể. Sự phân hóa của phôi thai mang nhiễm sắc thể XY thường xảy ra rất sớm, khoảng 43-50 ngày thì tuyến sinh dục sẽ phân hóa thành tinh hoàn, và tinh hoàn sẽ tiết ra hoóc môn sinh dục nam. Hoóc môn sinh dục nam sẽ kích thích hình thành cơ quan sinh dục. Lúc này, thai nhi được khoảng 2,5 tháng tuổi. Sự phân hóa của phôi thai mang nhiễm sắc thể XX tương đối muộn; khoảng hai tháng rưỡi đến ba tháng, buồng trứng mới được hình thành. Nếu muốn biết giới tính của thai nhi bằng phương pháp siêu âm thì phải sau ba tháng mới có thể cho kết quả.

Đột biến nhiễm sắc thể

Khi gien của nhiễm sắc thể giới tính bị đột biến thì sự phân hóa của phôi thai không thể theo một trật tự đã cho sẵn. Nếu như đột biến gien xảy ra trên cặp nhiễm sắc thể thứ 23, thì sự phân hóa giới tính không được thực hiện đầy đủ, dẫn đến tình trạng bán nam bán nữ như trình bày ở trên.

Về mặt lâm sàng, người ta chia ra làm hai loại bán nam bán nữ. Loại thứ nhất bên ngoài là cơ quan sinh dục bình thường nhưng trong ổ bụng lại có thể tìm thấy cơ quan sinh sản của giới tính đối lập (buồng trứng hoặc tinh hoàn). Hơn 60% loại này có nhiễm sắc thể 46 XX, 20% có nhiễm sắc thể XY, còn lại là 46 XX/XY. Trong loại này, nữ tính chiếm tỷ lệ cao, có những người ngực phát triển bình thường nhưng cơ quan sinh dục thì phát triển không rõ ràng. Có một số người cho rằng ở loại này, cơ quan sinh dục vừa mang yếu tố nữ, vừa mang yếu tố nam, như thế là không đúng.

Về loại thứ hai, có thể chia ra làm hai loại nhỏ: tính nữ trội và tính nam trội. Tính nữ trội chiếm đa số. Phần lớn trong nhiễm sắc thể 46 XX của tính nữ trội không tìm thấy tế bào cấu tạo tinh hoàn, buồng trứng bình thường nhưng tử cung không phát triển lắm, âm vật thì phát triển tựa như dương vật, âm môi phát triển không rõ rệt, âm đạo hẹp hoặc không phát triển. Nguyên nhân chính dẫn đến sinh dục nam trong cơ thể hoặc bên ngoài khi phôi thai phát triển đến tháng thứ 12.

Ở loại tính nam trội, trong cơ thể có tinh hoàn phát triển bình thường hoặc không bình thường, thiếu tế bào hình thành buồng trứng. Nguyên nhân hình thành loại tính nam trội là tinh hoàn không tiết đủ tố chất cần thiết dẫn đến sự chuyển hóa không đầy đủ ở cơ quan sinh dục. Biểu hiện của tính nam trội là dương vật nhỏ, tinh hoàn teo hoặc ẩn vào bên trong, lỗ tiểu nằm sai vị trí. Một số ít còn có hiện tượng ngực phát triển.

Sự xác định giới tính

Khi một đứa bé bán nam bán nữ chào đời, do chưa thể phân biệt rõ cơ quan sinh dục nên quyết định chọn giới tính để tiện trong việc nuôi dạy là một việc làm không dễ. Cho nên, việc quyết định giới tính phải được tiến hành càng sớm càng tốt. Người tính trội có một tử cung và một buồng trứng phát triển bình thường, khi đến tuổi trưởng thành cũng có khả năng sinh đẻ. Cho nên, khi chào đời, nếu như phát hiện giới tính không rõ ràng thì nên mời chuyên gia giám định. Nếu để quá hai tuổi thì việc chữa trị sẽ gặp nhiều khó khăn.

Chúng tôi muốn nhấn mạnh rằng: việc xác định giới tính có liên quan mật thiết đến môi trường sống, đến phương pháp giáo dục, dạy dỗ của gia đình. Dù cho cơ quan sinh dục là của nữ hay của nam thì sự ảnh hưởng của nó đối với cá nhân cũng chỉ là một phần. Có một số người sau khi trưởng thành đã yêu cầu giải phẫu để thay đổi giới tính. Nhưng do sự xác định giới tính mâu thuẫn với giới tính mà bản thân đang có nên nam giới yêu cầu cắt bỏ dương vật, tinh hoàn, tiêm vào cơ thể hoóc môn sinh dục nữ để cho ngực phát triển và biến thành nữ giới; nữ giới yêu cầu giải phẫu ngực, phẫu thuật chỉnh hình và tiêm vào cơ thể hoóc môn sinh dục nam làm cho giọng nói thay đổi, mọc râu... Giải phẫu giới tính hiện nay chưa phổ biến.

Những người được gọi là "pêđê" thường là người bình thường, nhưng do nghề nghiệp hoặc sự lầm lẫn trong xác định giới tính nên họ tự nguyện hoặc bị ép buộc tiêm vào người một lượng lớn hoóc môn nữ tính làm cho ngực phát triển. Nếu như họ trang điểm thì trông giống như một cô gái.

Có một số người do tâm lý cực đoan đã xin giải phẫu triệt để. Để tiến hành giải phẫu giới tính, bệnh nhân phải được chuyên gia xét nghiệm tâm lí, sau khi được bác sĩ đồng ý mới có thể giải phẫu.

9. CƠNÁC MỘNG CỦA TUỔI DẬY THÌ

Một buổi tối, Hòa cảm thấy tinh hoàn bên phải có cảm giác đau, lúc đầu còn lâm râm nhưng về sau lại càng đau. Mẹ Hòa vội đưa Hòa đến bệnh viện. Qua kiểm tra, bác sĩ chẩn đoán Hòa bị chứng thất ống dẫn tinh, một chứng bệnh cấp tính nghiêm trọng nhất, cần phải tiến hành phẫu thuật ngay. Sau khi mổ, sức khỏe Hòa trở lại bình thường. May mà bệnh đang trong thời kỳ đầu và đã được điều trị kịp thời; nếu không, hậu quả thật khó lường.

Những cơn ác mộng của lứa tuổi thiếu niên

Thế nào là chứng âm nang cấp? Nếu không chữa trị kịp thời nó sẽ có những ảnh hưởng như thế nào đối với sức khỏe? Dưới đây là những điều về chứng âm nang cấp thường thấy ở lứa tuổi thiếu niên. Khi bước vào tuổi dậy thì, các bạn cũng nên biết một số kiến thức liên quan và dĩ nhiên các bậc phụ huynh cũng cần phải biết.

Chứng âm nang cấp là bệnh cấp tính của bìu tinh hoàn, thường thấy ở lứa tuổi thanh thiếu niên; những bệnh lý cần phải được xử lý gấp là:

1. Xoay ống dẫn tinh
2. Viêm tinh hoàn cấp
3. Sa nang
4. Vỡ tinh hoàn

Bệnh thất ống dẫn tinh cấp

Ống dẫn tinh nối với tinh hoàn và cũng là đường dẫn quan trọng của túi chứa tinh. Nó có huyết quản, dây thần kinh, cơ và dây chằng, giúp cung cấp máu cho tinh hoàn. Khi ống dẫn tinh bị thất lại, máu không được lưu thông, gián tiếp tạo thành tình trạng hoại tử tinh hoàn do thiếu máu. Chứng thất ống dẫn tinh thường

xảy ra ở độ tuổi từ 10 đến 16, phải điều trị gấp thì mới có thể giữ được tinh hoàn.

Chúng thất ống dẫn tinh chủ yếu xuất hiện do bẩm sinh, nguyên nhân thường thấy là lớp màng bọc quanh tinh hoàn quá lớn, khiến cho tinh hoàn không đủ không gian chuyển động. Khi dây chằng giữ tinh hoàn co lại, tinh hoàn có xu hướng di chuyển vào bên trong cơ thể. Khi dây chằng buông lỏng, tinh hoàn mới trở về vị trí ban đầu. Nhưng cũng có lúc, tình hình lại không như thế; tinh hoàn cứ xoay vòng trong ống dẫn tinh cho đến lúc không thể trở lại vị trí ban đầu được.

Nếu tinh hoàn thiếu máu trong 4 giờ thì có nguy cơ bị hoại tử, nhiều khả năng phải loại bỏ. Vì vậy, chúng thất ống dẫn tinh cấp là một bệnh trong âm nang cấp, cần phải điều trị trong thời gian sớm nhất.

Cần chú ý đến những cơn đau tức đột ngột

Lúc mới bắt đầu, người bệnh có cảm giác đau ở bẹn hoặc ở tinh hoàn. Một giờ sau, cơn đau kịch liệt hơn do lúc này tinh hoàn đã lên đến bẹn, nếu để lâu sẽ dẫn đến sưng bìu tinh hoàn. Lúc này, cần phải dùng kỹ thuật y học để kiểm tra khu biệt với chứng viêm tinh hoàn cấp. Nhưng đôi khi cũng có trường hợp chẩn đoán nhầm (20%). Nếu như trên lâm sàng xét thấy có triệu chứng của chúng thất ống dẫn tinh thì đầu tiên phải gỡ điếm bị thất. Nhưng do bị đau, người bệnh thường không muốn hợp tác với bác sĩ điều trị. Vậy biện pháp an toàn nhất là mổ nhanh để kiểm tra.

Nếu như tình hình không nghiêm trọng lắm, trong khoảng 12 tiếng, tinh hoàn vẫn còn cơ may được cứu chữa (bị mất khả năng sản xuất tinh trùng nhưng có vẫn có thể sản xuất hoóc môn sinh dục nam).

Chúng thất ống dẫn tinh thường lần lượt xảy ra ở hai bên. Vì vậy, khi làm phẫu thuật, ngoài việc cố định cho bên tinh hoàn bị bệnh, bác sĩ cũng nên cố định tinh hoàn chưa bị bệnh để tránh lặp lại tình trạng trên.

Trong âm nang, ngoài ống dẫn tinh bị thắt, phần nối tinh hoàn cũng dễ bị thắt. Tuy nhiên, nếu như nó bị hỏng thì cũng không ảnh hưởng đến chức năng của tinh hoàn.

Viêm tinh hoàn và mào tinh

Viêm tinh hoàn cấp là bệnh thường thấy ở người trưởng thành. Nhưng những năm gần đây, bệnh này cũng xảy ra ở lứa tuổi thanh thiếu niên. Nguyên nhân có lẽ liên quan đến độ tuổi sinh hoạt tình dục.

Chúng viêm tinh hoàn cấp xảy ra do những bộ phận khác của cơ thể bị viêm nhiễm, vi khuẩn theo đường máu đến tinh hoàn. Ở những người dậy thì hoặc ở lứa tuổi trưởng thành, sau khi bị viêm tuyến nước bọt 3 - 4 ngày, nguy cơ viêm tinh hoàn cấp là 3%. Tính nghiêm trọng của bệnh viêm tinh hoàn cấp còn làm yếu đi khả năng sản xuất tinh trùng, dẫn đến vô sinh.

Nguyên nhân dẫn đến bệnh viêm tinh hoàn cấp là nhiễm khuẩn khi quan hệ tình dục, viêm niệu đạo hoặc viêm tuyến tiền liệt. Con đường lây nhiễm là từ ống dẫn tinh đến tinh hoàn, hoặc có thể lây nhiễm qua đường máu. Khi dùng sức trong công việc nặng hoặc đại tiểu tiện, thủy áp trong bàng quang sẽ tăng, đẩy nước dịch đã nhiễm khuẩn qua ống xuất tinh đến tuyến tiền liệt hoặc ống dẫn tinh và cuối cùng là đến mào tinh.

Khi xảy ra chứng viêm tinh hoàn cấp, người bệnh cảm thấy tinh hoàn và mào tinh bị sưng lên, rất đau. Cơn đau xuất phát từ ống dẫn tinh, lan dần đến hông, nếu đẩy tinh hoàn lên cao thì cơn đau có hơi giảm (nhưng nếu bị thắt ống dẫn tinh thì càng đau hơn). Một số người mắc bệnh còn bị sốt nóng đến 40 độ C. Ngoài ra, người bệnh còn có hiện tượng thủy dịch đục, khi đi tiểu cảm thấy nóng rát và có gợn đục.

Để điều trị bệnh nhiễm khuẩn tinh hoàn và mào tinh, bác sĩ cho dùng thuốc kháng khuẩn là chủ yếu. Lúc mới bị viêm nhiễm, người bệnh nên nghỉ ngơi, dùng gói kê cao ở phần bìu tinh hoàn để

giảm đau. Nếu như âm nang vẫn không tan mủ thì phải tiến hành phẫu thuật.

Bệnh kết hạch cũng dễ làm cho mào tinh bị viêm, nhưng ở tuổi thanh thiếu niên thường ít thấy.

Chứng sưng tấy âm nang khác với chứng sa nang

Trong thời kỳ phôi thai, tinh hoàn nằm trong hốc bụng, khi phôi thai phát triển, chúng sẽ di chuyển và dưới tác dụng của hoóc môn, chúng bám vào màng ổ bụng, men theo xương cung chậu di chuyển về vị trí bìu tinh hoàn. Khi màng ổ bụng tiến về phía âm nang, một cái túi sẽ hình thành. Khi trẻ được sinh ra, miệng túi sẽ tự khép lại. Nếu như miệng túi không khép lại hoàn toàn. nó sẽ chừa lại một lỗ thoát, dịch từ màng ổ bụng tiết ra sẽ chảy vào trong túi này, tạo nên chứng sưng tấy âm nang.

Chứng sưng tấy âm nang có thể chia làm hai loại. Loại thứ nhất là loại vừa nhắc ở phần trên. Loại thứ hai: Miệng túi khép lại, nhưng mặt túi luôn tiết dịch, tạo ra chứng sưng tấy âm nang. Nếu như miệng túi có độ mở lớn, lớp mỡ bao bọc tiểu tràng sẽ chạy xuống túi làm cho bẹn hoặc âm nang có những khối u. Khi trẻ đi đại tiện hoặc dùng sức cơ bụng, khối u sẽ hiện lên rõ nhất. Bệnh này người ta thường gọi là bệnh sa nang. Có thể thấy rõ rằng, nguyên nhân chủ yếu tạo nên chứng sưng tấy âm nang và sa nang là như nhau, nhưng bệnh chứng khác nhau tùy theo độ mở của miệng túi.

Phương pháp đơn giản nhất để phân biệt hai chứng bệnh này là: chứng sưng tấy âm nang có độ xuyên ánh sáng tốt. Ở chứng sa nang, khi bệnh nhân nằm xuống, khối u tự động biến mất. Chứng sưng tấy do bị gấp ống dẫn tinh dễ bị nhầm lẫn với chứng sa nang và cũng kết hợp để tạo ra chứng sa nang.

Chứng thoát vị bẹn

Người mắc chứng sa nang khi cơ thể ở tư thế nằm, khúc ruột sa xuống sẽ tự động chạy về ổ bụng. Nhưng cũng có khi ruột và lớp

mỡ bao quanh ruột không những không chịu chạy về vị trí cũ mà còn có hiện tượng 'đánh võng'; đó là chứng thoát vị bẹn. Nếu như không điều trị kịp thời, đoạn ruột thoát vị sẽ bị hoại tử hoặc thủng, gây hiểm trùng máu viêm màng bụng cấp.

Chứng sa nang không thể tự khỏi

Chứng sa nang chiếm tỉ lệ 1-4% ở trẻ bình thường; ở trẻ sinh non, tỉ lệ cao hơn. Tỉ lệ của nam và nữ là 9/1. Ở trẻ mới sinh, khoảng 1/3 có triệu chứng sưng bọng âm nang, nhưng khi được 1 tuổi, nó sẽ tự mất đi. Nếu nó không chịu mất đi thì cần phải có sự can thiệp của phẫu thuật.

Độ tuổi mắc chứng sa nang có thể là từ sơ sinh đến lúc trưởng thành, nhưng phần lớn xảy ra ở tuổi sơ sinh. Có một số trẻ do bố mẹ không sớm phát hiện hoặc cho rằng bệnh sẽ tự khỏi nên điều trị rất muộn, có khi đến tuổi thanh thiếu niên mới phát hiện...

Nên sớm tiến hành phẫu thuật

Chứng sưng tấy âm nang và sa nang được điều trị bằng phẫu thuật là chủ yếu. Khi mổ, chỉ rạch một vết nhỏ dưới bẹn, tìm thấy ống dẫn tinh, phân túi ra, rồi kết lại ở vùng phụ cận ổ bụng. Ở người lớn tuổi, phải vá lại màng bụng. Cách tốt nhất để trị chứng sa nang là khi vừa phát hiện, lập tức tiến hành phẫu thuật. Chẳng hạn, bệnh chứng thoát vị bẹn cũng cần phải sớm tiến hành phẫu thuật mới tránh khỏi bị hoại tử ruột hoặc viêm màng bụng.

Trước khi bị chứng thoát vị bẹn thì chứng sa nang sẽ phát tác trước một vài lần nên có lẽ bệnh nhân cũng phần nào hiểu được bệnh tình của chính mình. Khi chứng thoát vị bẹn phát tác, lúc nằm nghỉ ngơi, nếu không đưa nó trở về ổ bụng, và cảm thấy đau vùng bụng kèm theo nôn mửa thì lập tức đưa người bệnh đến bệnh viện điều trị.

Cách điều trị dân gian chỉ có tác dụng tạm thời, không thể trị dứt điểm chứng sa nang. Ngoài ra, nếu chỉ đơn thuần rút nước

ứ trong bìu tinh hoàn thì chỉ có thể làm giảm cơn đau một cách tạm thời, nước bên trong bìu tinh hoàn cũng sẽ tích lại ngay, và càng có nguy cơ bị nhiễm trùng.

Chứng vỡ tinh hoàn

Đây là tai nạn thường thấy ở lứa tuổi thiếu niên, nguyên nhân chính là bị va chạm mạnh khi đá bóng hay chơi các trò khác. Khác với noãn của người nữ được bảo vệ một cách kỹ càng trong xương chậu, tinh hoàn của người nam ở bên ngoài nên dễ bị tổn thương. Tinh hoàn là cơ quan nhạy cảm của cơ thể, bên trong có nhiều dây thần kinh và mạch máu. Khi bị thương, biểu hiện rõ rệt nhất là cảm giác đau tận xương tuỷ. Vì vậy, trong thuật phòng thân của nữ giới có một đòn đánh vào chỗ này. Sau khi tinh hoàn bị va đập mạnh, nếu các mạch máu trong tinh hoàn bị rách thì sẽ dẫn đến tình trạng sưng bầm máu. Do bề mặt tinh hoàn có tính đàn hồi cao nên khi bị bầm máu, tinh hoàn có thể to bằng quả cà chua.

Để chẩn đoán tinh hoàn có phải bị dập vỡ hay không, cần dùng biện pháp siêu âm. Nếu như chỉ các mạch máu bao bọc bên ngoài tinh hoàn bị thương, lớp màng bao bên ngoài vẫn vô sự thì không cần phải mổ ngay. Trong quá trình theo dõi, có thể tiến hành chườm lạnh cục bộ, hai ngày sau đó chườm nóng. Trong hai tuần, máu đọng trong tinh hoàn sẽ dần bị mất đi. Nhưng nếu siêu âm thấy mạch máu và màng ngoài tinh hoàn đều bị rách thì phải lập tức tiến hành phẫu thuật mới có thể bảo vệ được tinh hoàn. Nếu như lớp màng ngoài và mạch máu bị tổn thương nặng, tinh hoàn khó có thể giữ được, lúc này cần phải phẫu thuật cắt bỏ.

10. Yêu, điều đầu tiên xin hãy tôn trọng nhau

Hòa và Mai là bạn thân từ nhỏ. Lên đến bậc trung học, hai bên đã có chút tình ý. Trong một buổi dạ hội, Hòa không nén được ham muốn vượt qua cái khoảng cách tình bạn đó. Mai là con nhà gia giáo, cô biết rằng không thể làm như thế được. Cuối cùng, Hòa

đã để cho tinh dịch của mình xuất ra bên ngoài âm đạo của Mai. Mai hoảng sợ, chạy vội về nhà tắm rửa và sau đó không còn dám gặp Hòa nữa.

Riêng Hòa thì cho rằng xuất tinh bên ngoài âm đạo không thể nào mang thai được. Mai cũng tự an ủi mình: đã rửa sạch sẽ rồi thì không đến nỗi xảy ra chuyện. Do đó, Mai cũng không hề nghĩ đến biện pháp đề phòng gì khác và cũng không nói lại với ai. Đến hai tháng sau, do vẫn không có kinh và kèm theo hiện tượng buồn nôn, Mai bắt đầu thấy lo lắng.

Người nhà không ai lại nghĩ rằng với một cô bé ngoan hiền và đang trong tuổi học sinh như Mai lại vướng vào chuyện kia. Ban đầu, họ còn cho là Mai đã ăn phải thức ăn không được vệ sinh, nhưng bụng của Mai lại một ngày một lớn, thế là mọi người mới giật mình vỡ lẽ. Khi nhận đầy đủ giấy giám định có thai từ phía bác sĩ, Mai mới giọt ngấn giọt dài kể đầu đuôi câu chuyện cho mọi người nhưng đã muộn rồi.

Màng trinh không bị rách, nhưng sao lại có thể mang thai? Bây giờ chúng ta cùng nhau bàn về chuyện này nhé.

Cuộc du ngoạn của những chú tinh trùng

Tinh trùng do tinh hoàn tạo ra, noãn do buồng trứng của nữ giới tạo ra. Trứng sẽ rụng trước khi có kinh 14 ngày. Noãn sau khi rời buồng trứng nếu trong 24 giờ vẫn chưa gặp được tinh trùng sẽ tự chết. Còn tinh trùng khi được xuất vào âm đạo của người nữ thì có khả năng sống từ 12 giờ đến 3 ngày.

Có những trường hợp không có giao hợp nhưng vẫn có sự thụ tinh. Thông thường, khi đạt đến khoái cảm, ở âm vật người nữ sẽ tiết ra chất nhờn. Cho nên, tuy là xuất tinh ngoài âm đạo nhưng cũng có vô số tinh trùng bơi ngược dòng lọt vào âm đạo và đi qua cổ tử cung để lọt vào tử cung. Nếu như con tinh trùng còn đủ sức để bơi về phía ống dẫn trứng thì tại đây, nó sẽ kết hợp với trứng, hoàn tất quá trình thụ tinh. Trứng đã thụ tinh tiếp tục di chuyển về tử cung và nó sẽ 'đâm rễ mọc chồi' tại nơi này.

Biết sớm có thể dự phòng sớm

Trong lâm sàng, trường hợp có thai ngoài ý muốn như Mai là thường thấy đối với những cô gái đã kết hôn hoặc chưa kết hôn. Cho nên, bạn cần phải hết sức cẩn trọng; đặc biệt là đối với các bạn ở lứa tuổi thanh thiếu niên hay hiếu kỳ và mang nặng tâm lí thích làm những điều bị cấm đoán. Do hạn chế về kiến thức, các em thường đối mặt với những mối nguy hiểm mà bản thân mình không hay biết; điển hình là quan hệ tình dục và mang thai trước hôn nhân.

Nếu như chúng ta tạm gác lại vấn đề thuộc về lễ giáo, pháp luật, tâm lí, xã hội thì quan hệ tình dục trước hôn nhân của lứa tuổi dẫn đến hai vấn đề: mang thai và các bệnh về đường tình dục. Các bạn không nghĩ đến việc có thể mang thai sau khi quan hệ nên không đề phòng gì cả. Các bạn lại không có kiến thức về tránh thai và khi có hiểu biết chút ít thì cứ tưởng mình là một cao thủ. Tất cả những suy nghĩ ấy là nguyên nhân dẫn đến việc có thai ngoài ý muốn của các đôi nam nữ này.

Thường các bậc phụ huynh và thầy cô giáo không muốn thảo luận với sinh viên về vấn đề tránh thai vì họ sợ rằng, làm thế chẳng khác nào vạch đường cho hươu chạy. Nhưng điều này cũng giống như việc tai nạn giao thông tăng do không am hiểu luật lệ giao thông. Nếu như đem luật lệ giao thông dạy cho học sinh trung tiểu học biết thì cũng không có nghĩa là các em sẽ lái xe không tuân theo luật giao thông. Rất nhiều kết quả nghiên cứu chỉ rõ, việc giáo dục giới tính làm cho các em tăng khả năng tự chủ, khả năng tự vệ và lựa chọn. Vì vậy, cần giáo dục các em kiến thức về mang thai và biện pháp tránh thai thì mới có thể tránh được những sự việc dở khóc dở cười kia.

Biện pháp tránh thai ở nam

Có rất nhiều phương pháp để tránh thai, có thể do nam hoặc nữ tự làm cho mình, và cũng có thể hai bên cùng nhau làm. Nhưng có một việc cần nhấn mạnh là, trừ khi không quan hệ tình dục, tất

cả mọi biện pháp tránh thai đều có khả năng thất bại, vấn đề là tỉ lệ cao thấp khác nhau thôi.

Đối với nam giới, chủ yếu có những biện pháp sau:

- Dùng giữa chừng trong giao hợp: Cũng có thể gọi là phương pháp xuất tinh ngoài âm đạo. Khi sắp sửa xuất tinh, người nam mau chóng rút dương vật ra khỏi âm vật của người nữ. Phương pháp này là phương pháp không an toàn nhất, vì thường không kịp rút dương vật ra khi xuất tinh. Và lại lượng dịch xuất ra ban đầu thường chứa lượng tinh trùng lớn.

- Dùng bao cao su: Trước khi giao hợp, mang cho dương vật một lớp bao cao su để cách biệt sự tiếp xúc giữa tinh trùng và âm đạo. Nhưng phương pháp này cũng có những trường hợp thất bại. Bởi vì, không có gì để bảo đảm mỗi chiếc bao cao su đều hoàn hảo, trong lúc mang vào cũng có khả năng làm cho bao bị rách, hoặc sử dụng bao cao su không đúng cách, hoặc khi xuất tinh không rút dương vật ra. Tất cả những điều nói trên đều có khả năng dẫn đến mang thai. Phải mang bao cao su trong suốt quá trình giao hợp và phải bảo đảm trùm kín dương vật, sau khi xuất tinh phải lập tức rút dương vật (có cả bao cao su) ra khỏi âm đạo, như thế mới hoàn thành biện pháp tránh thai.

- Thất ống dẫn tinh: Đây tuy là phương pháp có tỉ lệ thành công cao nhất, nhưng sau khi thất ống dẫn, nó có thể tự thông được. Hơn nữa, ở lứa tuổi thanh thiếu niên không cần phải dùng biện pháp này.

Những viên tránh thai nam hiện còn trong giai đoạn thí nghiệm, nên cũng không thể bàn luận gì thêm. Ngay cả trong những thời kỳ an toàn của nữ giới, vẫn luôn có nguy cơ thụ thai.

Yêu thì phải tôn trọng cô ấy

Ở tuổi thanh thiếu niên có hiện tượng yêu thích, mến mộ người khác giới là chuyện bình thường. Nhưng tôi muốn nhắc các bạn rằng, khi bạn đang muốn 'đốt cháy giai đoạn', nên hỏi chính mình rằng đã có khái niệm gì về giá trị tình yêu, tình dục, hôn

nhân cũng như nghĩa vụ trách nhiệm của mình chưa. Câu nói "chỉ cần tôi thích, thì có gì là không được" còn bao hàm ý nghĩa sâu sắc hơn là "tuy tôi thích, nhưng tôi biết cái gì là không thể". Chỉ khi nào hai bên cùng làm chủ được bản thân mình, yêu mến, trân trọng nhau thì tình yêu mới đẹp được.

11. NHỮNG BỆNH THƯỜNG GẶP Ở TUỔI DẬY THÌ.

Một bà mẹ dẫn đứa con đang trong tuổi trung học đến khoa tiết niệu chẩn bệnh, sau khi bác sĩ thăm hỏi bệnh tình mới biết rằng: gần đây, bà phát hiện quần lót trong của cháu những chất nhầy. Bác sĩ Đông y bảo rằng đó là bệnh di mộng tinh; nhưng uống thuốc rồi mà bệnh tình vẫn không hề thuyên giảm. Người mẹ ngồi bên cạnh kể lể về bệnh tình của con mình, nhưng khuôn mặt đầy mụn của cậu con trai lại vô cùng lãnh đạm, mắt cứ nhìn ra hướng song cửa. Tôi đã đọc được những tín hiệu trong đôi mắt ấy, tín hiệu báo một sự việc đã đi đến hồi phức tạp của nó. Tôi mời người phụ nữ ra phòng ngoài đợi và dẫn cậu bé vào phòng khám. Lỗ tiểu của cậu bé sưng đỏ và có dịch vàng bám vào, quy đầu và dương vật mọc lên vô số mụn, cậu bé thấy xung quanh không có ai mới kể lại sự việc cho tôi nghe.

Một buổi tối nọ, cậu bé và một số bạn lên phố chơi, trên đường họ gặp một quán karaoke ôm. Bị những hình ảnh quảng cáo hấp dẫn và bạn bè lôi kéo, cậu đã cùng họ bước vào quán này. Gia đình khá giả, sau khi ngựa đã quen đường, cậu thường đến những nơi như thế này chơi; và không bao lâu thì đã quan hệ với một cô gái. Chưa đầy một tháng, cơ quan sinh dục đã thành như thế này đây. Nhìn mặt non nớt của cậu bé, tôi cảm thấy rất đau lòng.

Tai họa không từ trên trời rơi xuống

Những bệnh lây lan qua đường tình dục đến nay không còn là "độc quyền" của những người trưởng thành nữa, vì quán karaoke ôm, cà-phê ôm, khách sạn... đã là nơi thường xuyên lui tới của thanh thiếu niên. Khi cái nhìn về quan hệ giới tính không còn khát khe nữa, tỉ lệ những thanh thiếu niên ăn trái cấm tăng vọt, nhất là đối với những thanh thiếu niên gia đình giàu có. Có khả năng về kinh tế, họ vung tiền như rác ở những khu vui chơi này. Những ông bố bà mẹ cưng chiều con cái đã bưng tai bịt mắt, không biết rằng: ma túy, tình dục đã và đang gặm nhấm sức khỏe con cái họ.

Những tiến bộ về y học không hề loại bỏ những bệnh lây lan qua đường tình dục mà ngược lại, nó làm cho những ai có những suy nghĩ ấu trĩ như "chỉ cần tôi muốn, thì có gì mà không được" càng ngày càng lún sâu vào con đường tự huỷ hoại mình. Cho nên, ở lứa tuổi thiếu niên, cần phải hiểu cái đáng sợ của bệnh lây lan qua đường tình dục, biết cách đề phòng, biết cách tránh...

Thế nào là bệnh lây lan qua đường tình dục? Hiểu theo nghĩa hẹp, bệnh lây lan qua đường tình dục là hiện tượng cơ quan sinh dục nam, nữ bị nhiễm một loại khuẩn nào đó khi có hành vi quan hệ tình dục, ví dụ bệnh giang mai, bệnh lậu, bệnh nhiễm khuẩn niệu đạo, bệnh hạ cam mềm... Bệnh lây lan qua đường tình dục hiểu theo nghĩa rộng là ngoài lây lan trong quá trình giao hợp còn có thể bằng những con đường khác và ảnh hưởng của nó không chỉ dừng lại ở cơ quan sinh dục mà còn ảnh hưởng đến những bộ phận khác của cơ thể như bệnh viêm gan siêu vi B, bệnh AIDS và bệnh mụn giộp.

Những tác nhân gây bệnh chủ yếu:

1. Vi khuẩn: Vi khuẩn song cầu là tác nhân gây ra bệnh lậu. Khuẩn *Treponema Pallidum* gây ra bệnh giang mai. Vi khuẩn cũng là tác nhân gây ra bệnh nhiễm khuẩn niệu đạo và bệnh hạ cam mềm.

2. Nấm: Gây ra bệnh viêm âm đạo, viêm bao quy đầu và quy đầu.

3. Kí sinh trùng: Trùng đuôi roi gây bệnh viêm âm đạo và niệu đạo.

4. Siêu vi trùng: Gây ra bệnh mụn giộp. Triệu chứng là môi miệng và cơ quan sinh dục bị nổi mụn.

Những triệu chứng của bệnh:

1. Niệu đạo và âm đạo có triệu chứng nóng rát kèm theo dịch vàng, đó là triệu chứng của bệnh lậu do khuẩn *Neisseria Gonorrhoeae* hoặc trùng đuôi roi gây ra.

2. Dương vật, quy đầu hoặc âm thân bị lở loét, có khả năng là bệnh giang mai, bệnh hạ cam mềm hoặc bệnh mụn giộp.

3. Tuyến hạch bẹn bị sưng tấy, lở loét, đó là triệu chứng của bệnh lậu, bệnh giang mai.

4. Nếu như da bao quy đầu, âm thân xuất hiện những mụn nước thì đó là bệnh mụn giộp.

5. Những hạt mụn nhỏ xuất hiện ở bao quy đầu, âm thân hoặc vùng gần hậu môn là triệu chứng của bệnh hoa ban hoặc giang mai thời kỳ thứ hai.

Có trường hợp mắc bệnh về đường sinh dục mà không thấy triệu chứng gì. Vì vậy, không có triệu chứng về bệnh cũng không có nghĩa là không có bệnh, cần phải hết sức chú ý.

Bệnh về đường tình dục sẽ có những tác hại như thế nào đối với cơ thể?

- Viêm tinh hoàn và mào tinh, viêm tuyến tiền liệt, viêm hốc xương chậu và âm đạo ở nữ, viêm và hẹp niệu đạo ở nam.

- Tác nghẽn ống dẫn tinh và ống dẫn trứng, không có khả năng thụ thai.

- Gây bệnh ở tim, hệ thần kinh, mắt, não bộ và khớp xương.

- Để lại những di chứng cho thế hệ con cháu.

- Tử vong; hiện nay mỗi năm có hàng vạn người chết vì mắc chứng bệnh thế kỷ AIDS. Vẫn chưa có một thứ thuốc nào có thể chữa trị được bệnh này.

Những bệnh về giới tính thường gặp ở tuổi thanh thiếu niên

1. Bệnh lậu

Do khuẩn Neiseria Gonorrhoeae gây ra, phần lớn lây nhiễm qua đường tình dục. Thời gian tiềm tàng của bệnh là 3 - 10 ngày tính từ ngày bị nhiễm; nhưng cũng có trường hợp sau 24 giờ hoặc sau 1 tháng bệnh mới phát tác. Đối với nam giới, vi khuẩn bệnh lậu hay tấn công niệu đạo, làm cho niệu đạo phát đỏ, nóng rát, sưng tấy và chảy dịch vàng. Đối với nữ giới, vi khuẩn bệnh lậu sẽ tấn công tử cung và sau đó là niệu đạo, trực tràng, hậu môn. Khoảng 80% nữ giới khi mắc bệnh lậu không có triệu chứng nên họ thường là tác nhân lây bệnh cho người khác. 2% số bệnh nhân bị nhiễm khuẩn máu, viêm nang cơ, viêm khớp, viêm màng tim, viêm màng não và nổi mẩn đỏ trên toàn thân.

2. Bệnh nhiễm khuẩn đường niệu đạo

Ngoài vi khuẩn gây bệnh lậu ra, còn có nhiều loại vi khuẩn khác gây viêm niệu đạo. Những bệnh viêm nhiễm loại này có tỷ lệ cao hơn tỉ lệ bệnh lậu. Nguyên nhân chủ yếu là do bệnh không có triệu chứng rõ ràng và thường không được mọi người chú ý.

Có hơn một nửa số trường hợp nhiễm khuẩn niệu đạo là do khuẩn piyi gây nên, kế tiếp là những vi khuẩn khác như trùng đuôi roi và cầu khuẩn hình chùy nhỏ... Thời gian ủ bệnh là 1-5 tuần. Nam giới khi mắc bệnh sẽ cảm thấy niệu đạo ngứa nhức, đôi khi còn tiết ra dịch vàng. Nơi nhiễm khuẩn sẽ bị viêm, dẫn đến viêm màng bụng, viêm gan, viêm khớp, viêm trực tràng. Đối với nữ giới, bệnh sẽ gây nhiễm trùng ổ xương chậu, đẻ non hoặc thai nhi dị dạng.

3. Bệnh AIDS

Bệnh AIDS hay còn gọi là bệnh mất khả năng miễn dịch, là một loại bệnh do virus gây ra. Nó phá hoại hệ thống miễn dịch của

cơ thể người, làm cho cơ thể người mất khả năng kháng dịch. Các loại khuẩn giang mai, lậu... lúc đó có cơ hội tấn công cơ thể con người.

Bệnh AIDS là bệnh truyền nhiễm qua đường tình dục, lây truyền qua huyết dịch (thông qua truyền máu, dùng chung ống kim tiêm) hoặc truyền trực tiếp từ mẹ sang con. Sau khi nhiễm bệnh một vài tuần đến một tháng, bệnh bắt đầu phát tác. Triệu chứng thường thấy là liên tục phát sốt, da nổi mẩn, cơ thể suy nhược, sức đề kháng kém và dễ bị nhiễm bệnh.

Theo ước tính, đến năm 2000, số người mắc bệnh trên toàn thế giới sẽ là 40 triệu người. Bệnh AIDS đến nay vẫn chưa có thuốc chữa trị, những người mắc bệnh chỉ chờ chết.

Bệnh AIDS tuy là đáng sợ như thế nhưng những người chưa bị mắc bệnh cũng có thể tiếp xúc, trao đổi, nói chuyện, sinh hoạt chung với người bệnh mà không lo sợ bị nhiễm bệnh.

4. Bệnh giang mai

Ngay đầu thế kỷ 15, châu Âu và châu Á đã có dịch bệnh này và gây ra số tử vong rất lớn. Vi khuẩn gây giang mai là *Treponema Pallidum*. Nó có thể qua niêm mạc da hoặc qua nơi bị thương để thâm nhập cơ thể. Con đường lây lan chủ yếu là tình dục. Bệnh cũng có thể lây qua đường truyền máu.

Bệnh diễn biến qua 4 thời kỳ: Thời kỳ đầu xuất hiện 2-4 tuần sau khi bị nhiễm bệnh: Ổ bệnh không có biểu hiện rõ ràng (thuộc loại nhiễm bệnh hạ cam mềm không đau) nên người bệnh không chú ý đến. Thời kỳ 2 xuất hiện sau đó 6-8 tuần. Người bệnh bị nổi mẩn toàn thân (bao gồm bàn chân, bàn tay), niêm mạc bị lở, nếu như không điều trị kịp thời thì các triệu chứng biến mất nhưng thực ra bệnh đang bước vào thời kỳ thứ ba: ủ bệnh (chỉ xét nghiệm máu mới phát hiện ra được). Thời kỳ thứ tư: Bệnh đã chuyển sang hệ tim mạch và hệ thần kinh.

5. Bệnh hoa ban

Sở dĩ gọi là bệnh hoa ban là vì nó có hình dạng nổi ban giống như hoa cải vậy. Bệnh này thường xuất hiện ở những nơi có tổ

chức niêm mạc nhờn của nữ giới như quy đầu, rãnh quy đầu, hội âm, miệng lỗ tiểu, hậu môn... Bệnh hay phát ở âm thân, môi lớn, môi nhỏ, hội âm, trước âm đạo, tử cung và vùng cận hậu môn.

Bệnh lây nhiễm thường là do tiếp xúc trực tiếp với ổ bệnh (quan hệ tình dục) hoặc gián tiếp (qua các dụng cụ đã bị nhiễm bệnh). Thời gian ủ bệnh thường là 3-4 tháng. Trong thời kỳ đầu, ổ bệnh thường là một mụn nhỏ nổi lên, nhưng do không chú ý nên không được phát hiện sớm.

6. Bệnh mụn giộp

Là bệnh lây lan qua đường sinh dục, bao gồm hai loại. Loại thứ nhất xuất hiện ở phần niêm mạc miệng, loại thứ hai xuất hiện ở cơ quan sinh dục. Thời gian ủ bệnh 3-6 ngày. Bệnh nhân có những triệu chứng như cảm cúm. Khi ổ bệnh phát tác, họ cảm thấy rất đau nhức.

Những hạt mụn nhỏ sẽ biến thành mụn giộp một cách nhanh chóng. Mụn sẽ vỡ ra do cọ xát, vết lở loét kéo dài 1-2 tuần rồi lành miệng.

Bệnh này sẽ tái phát trong một thời gian dài. Đối với người có sức đề kháng kém hoặc đã lây nhiễm bệnh AIDS thì mức độ tái phát càng nghiêm trọng hơn. Phụ nữ nhiễm phải bệnh này dễ sảy thai. Tỷ lệ em bé chết do truyền nhiễm bệnh từ mẹ sang con cao hơn 60%.

7. Bệnh hạ cam mềm

Khi hệ thống bài tiết của cơ thể nhiễm khuẩn này thì nơi bị nhiễm sẽ ung loét,. Qua thời gian ủ bệnh 2-6 ngày, trên bề mặt sẽ mọc lên bao nước hoặc những mảng mụn nhỏ; 2-3 ngày sau, bao nước sẽ tự vỡ, tạo thành những lớp da màu đỏ và có mùi hôi, trong lâm sàng gọi đó là hạ cam mềm. Một hai tuần sau khi bệnh hạ cam mềm xuất hiện, phần lớn người nhiễm bệnh sẽ có triệu chứng: hai bên hạch bẹn sẽ bắt đầu sưng, da đỏ rát sưng tấy.

Bệnh hạ cam mềm lây truyền chủ yếu qua đường sinh dục, ở những nước nhiệt đới và những nơi có điều kiện vệ sinh kém. Ở nam giới, bệnh xảy ra ở vùng rãnh quy đầu và hai bên hãm quy

đầu. Ở nữ giới, bệnh xảy ra ở hội âm, hậu môn, âm thần. Gái mại dâm là nguồn lây lan chủ yếu.

Bệnh về đường tình dục không hẳn chỉ lây nhiễm qua đường quan hệ tình dục. Một số người có những cách điều trị và dự phòng không đúng cho nên có khi đã bị nhiễm bệnh nhưng bản thân lại không hề hay biết. Cho nên, muốn phòng chống bệnh, trước hết phải có những hiểu biết chính xác về bệnh.

12. NHỮNG QUAN NIỆM ĐÚNG ĐẮN TRONG PHÒNG VÀ TRỊ BỆNH LÂY LAN QUA ĐƯỜNG TÌNH DỤC.

Hôm nay là ngày toàn trường tổ chức tiêm phòng bệnh, lớp Minh cũng đã thảo luận vấn đề này ngay từ sáng sớm.

"Minh, chiều nay phải tiêm phòng đấy."

"Ôi mình lo quá"

"Có gì đáng sợ đâu nào"

"Mình sợ đau... vả lại, nghe nói tiêm phòng cũng dễ dàng lây nhiễm bệnh lắm"

"Này, cậu xem, tớ khoẻ như thế này thì sao có thể nhiễm bệnh được cơ chứ. Còn cậu, tớ nghe nói uống vitamin C có thể phòng được bệnh đấy"

"Thật à! Vậy thì tớ phải đi mua ngay vitamin C thôi"

"Nhưng tớ nghe nói, nếu hai người cùng sử dụng một kim tiêm mới có thể lây truyền bệnh được"

"Bạn Huệ nói đúng đó"

Có phải Huệ đúng? Và các bạn khác đã sai? Vậy thì chúng ta phải làm cách nào để có thể đề phòng lây nhiễm bệnh?

Bệnh lây qua đường tình dục không chỗ nào là nó không vươn tới được. Phần lớn những người bị nhiễm là do không chuẩn bị đề phòng tốt, hoặc phạm vi dự phòng còn hạn chế. Nhưng cũng có một số thanh thiếu niên hiểu biết một cách lệch lạc qua những lời truyền miệng của bạn bè. Kết quả đưa đến là sự hối tiếc khôn cùng. Dưới đây chúng tôi đơn cử những quan niệm về cách phòng và chữa trị bệnh lệch lạc trong dân gian. Hi vọng các bạn sớm thức tỉnh, để không còn phải là người 'vô tri' nữa.

Quan niệm thứ nhất

Sai: Chỉ cần sử dụng bao tránh thai thì sẽ không bị nhiễm bệnh.

Đúng: Bao tránh thai tuy là một dụng cụ phòng bệnh tốt nhưng vẫn có những chỗ sơ hở. Ví dụ như sử dụng bao không đúng quy cách (không bao kín dương vật, không dùng ngay lúc bắt đầu giao hợp, sau khi xuất tinh còn tiếp tục những động tác giao hợp). Cũng có khi bao tránh thai có chất lượng kém, bị rách trong quá trình giao hợp... Tất cả những trường hợp đó đều có thể dẫn đến lây nhiễm bệnh.

Quan niệm thứ hai

Sai: Trước khi giao hợp, uống vitamin C thì có thể tránh được nhiễm bệnh.

Đúng: Vitamin C không có công dụng phòng bệnh lây nhiễm qua đường tình dục.

Quan niệm thứ ba

Sai: Nếu tưới xăng vào niệu đạo thì có thể phòng được chứng viêm niệu đạo.

Đúng: Xăng không những không có chức năng chữa bệnh mà còn làm hại đến tổ chức niêm mạc niệu đạo, gây bỏng.

Quan niệm thứ tư

Sai: Sau khi giao hợp, nếu tiểu tiện ngay sẽ không bị nhiễm bệnh.

Đúng: Những virus gây bệnh tấn công cơ thể trong một thời gian rất ngắn, nên việc đi tiểu tiện sau khi giao hợp có tác dụng phòng bệnh rất thấp. Ở phái nữ, việc tiểu tiện sau khi giao hợp sẽ giúp tống virus ở bàng quang ra ngoài nên nó có tác dụng phòng bệnh viêm bàng quang, nhưng đối với các bệnh khác thì không có hiệu quả gì.

Quan niệm thứ năm

Sai: Trước khi quan hệ tình dục, nếu như uống kháng sinh sẽ không phải dùng đến bao tránh thai.

Đúng: Kháng sinh có thể có tác dụng với một số bệnh, nhưng nó vô hiệu trước các bệnh như AIDS, bệnh mụn giộp, bệnh hoa lan. Nếu lạm dụng kháng sinh sẽ dẫn đến tình trạng kháng thuốc của vi khuẩn, ví dụ như vi khuẩn bệnh lậu.

Quan niệm thứ sáu

Sai: Đối với nữ giới, nếu quan sát kỹ sẽ biết được ai bị nhiễm bệnh.

Đúng: Nhiều người nữ khi nhiễm bệnh không có một biểu hiện nào cụ thể; khi quan sát cũng không thể phát hiện được; nếu như ổ bệnh nằm trong tử cung thì càng khó phát hiện. Cho nên, nữ giới thường là nguồn lây nhiễm bệnh nhưng tự mình lại không biết, khi quan sát cũng không phát hiện được điều gì.

Quan niệm thứ bảy

Sai: Những người có sức khoẻ kém mới bị nhiễm bệnh.

Đúng: Bệnh lây nhiễm qua đường tình dục không loại trừ bất cứ một ai, những người có sức khoẻ cũng có nhiều nguy cơ bị nhiễm bệnh.

Quan niệm thứ tám

Sai: Giao hợp bằng miệng sẽ không bị lây nhiễm bệnh.

Đúng: Giao hợp bằng đường miệng là một trong những con đường lây nhiễm bệnh quan trọng nhất. Các loại bệnh như lậu, giang mai, viêm nhiễm đường niệu đạo, AIDS cũng lây nhiễm qua con đường này.

Quan niệm thứ chín

Sai: Chỉ có những người đồng tính luyến ái nam mới bị lây nhiễm bệnh AIDS.

Đúng: Bệnh AIDS không chỉ xảy ra đối với những người đồng tính luyến ái nam với nhau mà còn có thể xảy ra giữa những người dị tính luyến ái hoặc mẹ trực tiếp truyền cho thai nhi, vợ chồng với nhau cũng có thể lây nhiễm cho nhau.

Quan niệm thứ mười

Điều trị những bệnh lây lan qua đường tình dục phải theo từng giai đoạn nhất định, đừng có vì thấy không còn triệu chứng của bệnh mà ngưng không dùng thuốc, như thế bệnh mới không thể tái phát và không làm cho vi khuẩn có tính kháng thuốc.

Quan niệm thứ mười một

Sai: Nếu đi xét nghiệm định kì thì có quan hệ tình dục bừa bãi cũng không có nguy cơ nhiễm bệnh.

Đúng: Thời gian ủ bệnh của từng loại bệnh lây lan qua đường tình dục dài ngắn khác nhau. Nếu quan hệ tình dục bừa bãi, dù bạn có kiểm tra định kỳ nhưng thời gian kiểm tra đúng vào thời kỳ ủ bệnh hoặc bệnh chưa phát thì cũng không thể phát hiện ra được. Kết quả kiểm tra bình thường không có nghĩa là bạn đã tránh được nó. Bạn đừng bao giờ cho rằng mình là người luôn may mắn vì những loại bệnh này đã "tha" cho bạn.

Quan niệm thứ mười hai

Sai: Chỉ cần không đặt chân đến những "lầu xanh", hay quán "bia ôm" là có thể tránh được các loại bệnh truyền nhiễm này.

Đúng: Mụn giộp (mụn, mẩn ngứa mọc thành từng mảng như đậu mùa, thủy đậu...), mụn nước thường không cần phải thông qua quan hệ tình dục mới lây nhiễm mà có thể lây nhiễm qua truyền máu, qua sử dụng kim tiêm, ống tiêm chung với những người mang bệnh. Giang mai, AIDS là những bệnh có thể lây nhiễm theo con đường này.

Quan niệm thứ mười ba

Sai: Khi bị nhiễm các bệnh lây lan qua đường tình dục, vợ (hoặc chồng) bạn không cần phải điều trị nếu không có các triệu chứng nhiễm bệnh.

Đúng: Khi bị nhiễm các chứng bệnh này, vợ (hoặc chồng) bạn phải cùng đi kiểm tra và điều trị với bạn để tránh bị lây cho nhau.

Quan niệm thứ mười bốn

Sai: Các bệnh lây nhiễm qua đường tình dục chỉ xuất hiện dấu hiệu nhiễm bệnh ở các cơ quan sinh dục.

Đúng: Ngoài các cơ quan sinh dục, dấu hiệu bệnh lây nhiễm qua đường tình dục còn có thể xuất hiện ở những bộ phận khác của cơ thể như trên da, vòm miệng, mắt, trực tràng, các khớp xương, khu vực gần hậu môn...

Quan niệm thứ mười lăm

Sai: Hôn nhau sẽ không bị lây nhiễm

Đúng: Hôn nhau quá cuồng nhiệt hoặc trong vòm miệng có vết thương khi hôn thì có thể dính huyết dịch hoặc huyết tương của người kia, và vi khuẩn có thể vào các vết thương.

Để phòng chống các bệnh lây lan qua đường tình dục, biện pháp tích cực nhất là chỉ quan hệ với vợ (hoặc chồng), tránh quan hệ mại dâm, không nên quan hệ với những người mà mình không rõ lai lịch hoặc những người đang mang bệnh; khi dùng nhà vệ sinh công cộng, cần phải hết sức chú ý vệ sinh sạch sẽ. Các hiện tượng tiêu cực chính là: không sử dụng bao cao su khi quan hệ, quan hệ tình dục với những người có nguy cơ lây nhiễm bệnh cao (chẳng hạn người đồng tính luyến ái, những người quan hệ tình dục bừa bãi). Cần phải tiến hành kiểm tra định kỳ, nếu không may bị nhiễm bệnh thì nên dừng cảm đi điều trị. Đưa vợ (hoặc chồng) bạn cùng đi kiểm tra, điều trị cũng là một việc làm hết sức quan trọng.

13. QUẤY RỐI TÌNH DỤC - CẢ HỌC SINH NAM CŨNG PHẢI CHÚ Ý ĐỀ PHÒNG

Chiều thứ bảy, một mình rong ruổi trên xe đến trường chơi, mệt quá, Hòa muốn tìm một ít nước để uống, không ngờ gặp phải ông Vương là một lao công của trường. Ông Vương thấy Hòa đi có một mình, lại đẹp trai dễ nhìn nên trong lòng nảy sinh ý đồ xấu. Thấy Hòa muốn uống nước, ông Vương bèn nói với Hòa rằng: "Hôm qua chú mua rất nhiều Coca cola, còn đang ướp đá trong tủ lạnh đấy, nếu cháu muốn uống thì đến phòng chú chơi, chú mời". Hòa nghe ông Vương nói thế nên đồng ý đi theo.

Hòa vừa vào đến phòng, ông Vương bèn tiện tay cài then cửa lại, trên miệng thoáng một nụ cười khó hiểu. Hòa vừa uống được vài ngụm, ông Vương đem ra một xấp tranh ảnh khiêu dâm. Hòa xem một cách hiếu kỳ, ông Vương ngồi ngay bên cạnh cũng giả trò sàm sỡ làm Hòa cảm thấy ngượng. Nhưng mới uống nước ngọt của người ta, Hòa không biết phải nên làm như thế nào.

Hòa bỗng thấy ông Vương mặt đỏ dần lên, hơi thở gấp gáp và như muốn kéo quần của Hòa xuống. Hòa run lẩy, muốn tìm cách thoát thân nhưng lại bị ông ta chặn mất đường. Vừa lúc đó, bên ngoài có tiếng gõ cửa, ông Vương vội vàng nhét tập tranh khiêu dâm xuống gầm giường, và thế là Hòa thoát thân.

Các bạn nam cũng còn sợ những con quỷ râu xanh

Thường thì ai cũng nghĩ rằng, chỉ có các bạn nữ là đối tượng của những hành vi xâm phạm tình dục. Nhà trường và gia đình luôn tìm mọi biện pháp để bảo vệ cho các em nữ. Nhưng thực ra nam sinh cũng là mục tiêu săn đuổi của quỷ râu xanh. Một số người cho rằng, nam sinh thiệt thòi một chút cũng chẳng sao. Những thực ra, ảnh hưởng tâm sinh lí đối với các em nam cũng quan trọng như đối với các em nữ. Vì thế, việc giáo dục để các em

tránh bị quấy rối tình dục là một khâu quan trọng trong giáo dục giới tính.

Những đối tượng có hành vi quấy rối tình dục với các em nam thường là người đồng tính luyến ái (chỉ yêu những người có cùng giới tính) hoặc lưỡng tính luyến ái (yêu những người khác phái lẫn cùng phái).

Trên thực tế, có nhiều nhân tố ảnh hưởng đến việc xác định giới tính để cuối cùng họ có xu hướng tình dục thiên về giới tính đó. Cho nên, chúng ta không nên có cái nhìn khinh bỉ đối với những người đồng tính luyến ái. Chúng ta cũng cần biết rằng, do có sự tồn tại của những người đồng tính luyến ái này nên khả năng các em nam sinh bị quấy rối tình dục, xâm phạm tình dục là điều không tránh khỏi. Theo một số kết quả nghiên cứu, những người đồng tính luyến ái nam chiếm 10% tỉ lệ nam. Cho nên vấn đề an toàn cho các em nam cũng cần phải được coi trọng.

Quan hệ đồng tính luyến ái nam dễ gây tổn thương

Những tổn hại tâm sinh lí mà người đồng tính luyến ái nam gây ra với 'con môi' khi có hành vi quấy rối tình dục, xâm phạm tình dục cũng giống như những tổn hại thường thấy ở phụ nữ. Nhưng chỉ có một điều khác là, người đồng tính luyến ái nam quan hệ tình dục bằng đường hậu môn, tình hình này cũng xảy ra với đối tượng là nữ giới.

Do đường hậu môn có cấu tạo khác với đường âm đạo của người phụ nữ, niêm mạc trong hậu môn rất mỏng, do đó người quan hệ tình dục bằng đường hậu môn sẽ có nguy cơ vỡ niêm mạc, thậm chí thủng lỗ trực tràng. Quan hệ tình dục bằng đường hậu môn là nguyên nhân dẫn đến nhiều bệnh liên quan như bệnh lậu, bệnh giang mai, bệnh hạ cam mềm, bệnh AIDS.

Quan hệ tình dục bằng đường hậu môn hay xảy ra ở những nơi không có nữ giới như trong tù ngục.

Chú ý đề phòng 'yêu râu xanh'

Những cậu học sinh nam nhỏ tuổi muốn tránh được những tổn thương do quấy rối tình dục gây nên thì quan trọng là bản thân, gia đình, và các thầy cô giáo ở trường đều phải "nhận thức được hiểm họa" này, đừng nên cho rằng đã là con trai thì không có gì nguy hiểm, rất an toàn, không đời nào bị quấy rối tình dục cả. Thực tế thì những con "yêu râu xanh" này luôn rình rập và chỉ cần có cơ hội là chúng không ngần ngại ra tay. Và nếu không cảnh giác, bạn có thể trở thành nạn nhân của chúng. Vì vậy, tốt nhất, bạn không nên đi xé lẻ, hoặc đến những nơi hẻo lánh tối tăm một mình, cũng không nên đi với người xa lạ, chưa biết rõ tung tích, vì những con "yêu râu xanh" này thường "cửa sừng làm nghề", (đặc biệt, những con "quỷ đội lốt người" hay ra tay với học sinh trung, tiểu học thường đóng giả làm thầy giáo hoặc cảnh sát).

Kể đó, phải biết yêu quý bản thân mình, cũng phải biết tôn trọng thân thể người khác, cơ thể mình không nên để người khác thoải mái sờ mó, xâm phạm. Vì vậy, cần phải học cách phân biệt đâu là những động tác chào hỏi hoặc biểu lộ tình cảm yêu thương thông thường (chẳng hạn như bắt tay, vỗ vai, xoa đầu nhẹ nhẹ). Nhưng nếu có người cứ tự tiện muốn cởi quần áo của bạn ra, cố ý chạm vào những chỗ kín của bạn hoặc muốn bạn vuốt ve cơ thể của hân thì đó là những hành vi bất thường, không chính đáng. Trong những trường hợp đó, bạn cần phải thẳng thắn, dứt khoát từ chối, cự tuyệt lại, và nhanh chóng báo cáo việc này cho thầy cô giáo hoặc cha mẹ biết.

Chẳng may việc ấy xảy ra!

Nếu chẳng may bạn rơi vào trường hợp bị quấy rối tình dục, thì bạn cần chú ý những điểm sau đây:

1. Không nên xoá bỏ hiện trường, trước khi đến bác sĩ khám bệnh không nên tắm rửa sạch sẽ, như vậy mới không làm mất đi những chứng cứ quan trọng, và bác sĩ mới có thể tìm được đầy đủ những mẫu xét nghiệm.

2. Các bệnh về giới tính và các bệnh lây lan qua đường tình dục sẽ có một giai đoạn ủ bệnh, vì vậy cần phải đi khám định kỳ để theo dõi, phát hiện và kịp thời chữa trị.

"Yêu râu xanh" có thể bị bắt, nhưng tốt nhất nên đề phòng, không để tình trạng đó xảy ra.

15. TƯ TƯỞNG QUAN HỆ TÌNH DỤC CÓ PHẢI LÀ HIỆN TƯỢNG BÌNH THƯỜNG KHÔNG?

Trong ấn tượng của cha mẹ và các thầy cô giáo, Hòa là một cậu học sinh ngoan. Sau khi lên trung học, cậu phát hiện cơ thể mình bắt đầu có những thay đổi. Đầu tiên là chiều cao và cân nặng đã tăng lên đáng kể, yết hầu cũng dần nhô ra, dưới nách và âm bộ bắt đầu có mọc lông tơ, tay chân cũng bắt đầu vạm vỡ lên. Nhưng quan trọng hơn cả là, cậu phát hiện ra mình bị lôi cuốn và chú ý đến các bạn nữ xinh đẹp nhiều hơn các bạn nam. Có lúc, cậu còn tưởng tượng ra cảnh mình và một bạn nữ yêu nhau, thậm chí đem cả những tình tiết trên ti vi, phim ảnh "gán" cho mình. Đêm ngủ, thỉnh thoảng, cậu còn mơ thấy cậu có những hành vi thân mật với bạn gái, những lúc thủ dâm cũng có những hình ảnh về quan hệ tình dục hiện ra trong đầu. Cậu cho rằng những điều này có liên quan đến hiện tượng dị mộng tinh thỉnh thoảng vẫn xảy ra với cậu.

Hòa cảm thấy, những việc này trái ngược với những điều tốt đẹp mà thầy cô giáo và cha mẹ dạy bảo. Vì vậy, cậu cảm thấy hết sức khổ sở, thậm chí lương tâm bị cắn rứt, có mặc cảm tội lỗi. Điều này khiến cậu học hành sa sút, thế nhưng càng không nghĩ tới thì những rung động và những hiếu kỳ của cậu đối với người bạn khác phái lại càng mạnh mẽ, giống như con ngựa hoang không cương, không tài nào cương lại nổi.

Dừng để sự tư tưởng biến thành hoang tưởng

Tưởng tượng là việc hình dung ra những sự việc không có thực trong thực tế cuộc sống. Đó là nguồn gốc cho sự sáng tạo, không có tưởng tượng, các nhà khoa học kỹ thuật sẽ không thể có bước tiến xa như ngày hôm nay được, con người cũng không thể lên được Mặt trăng. Tưởng tượng còn được gọi là "giấc mộng ban ngày", nó là một phần không thể thiếu được của cuộc sống con người; mà những đề tài, khuynh hướng của trí tưởng tượng thì lạ kỳ và vô cùng phong phú. Nhà thơ nếu như không có óc tưởng tượng thì chúng ta sẽ không thể thưởng thức được những vần thơ tuyệt mỹ như vậy.

Thế nhưng, nếu như người ta không thể phân biệt rạch ròi được đâu là tưởng tượng, đâu là sự thực, thậm chí còn có những giải thích, đánh giá sai lệch về sự vật bằng cách sắp xếp, tô điểm, hợp lý hóa cho những điều không tưởng, đặt niềm tin mù quáng vào đó, hoặc tự cho rằng những việc mà mình nghĩ ra (nhưng trên thực tế thì hoàn toàn không có) là hoàn toàn chính xác thì đó chính là "hoang tưởng". Đây chính là một loại bệnh thần kinh.

Về mặt thần kinh học, có rất nhiều loại bệnh hoang tưởng, nhưng thường thấy nhất là loại hoang tưởng bị người khác bức hại (cho rằng có người muốn làm hại mình một cách vô căn cứ), hoang tưởng khoa trương (cho rằng mình là một vĩ nhân, có tài năng xuất chúng hoặc có ảnh hưởng to lớn đến mọi người), hoang tưởng đố kỵ (đố kỵ quá độ với người khác, nhưng người thực sự phạm lỗi lại là chính họ), hoang tưởng đa tình (tự cho rằng mình có số đào hoa, có nhiều người theo đuổi, ngưỡng mộ mình, thậm chí muốn quan hệ tình dục hoặc cưỡng hiếp mình).

Tư tưởng quan hệ tình dục không việc gì phải có mặc cảm tội lỗi

Trong quá trình phát triển tính cách của con người, trẻ mới sinh ra chỉ chú ý đến mình. Đến 3-4 tuổi, nó bắt đầu có khả năng chú ý đến sự khác biệt giới tính. Giai đoạn tiểu học còn được gọi là "giai đoạn cùng phái", con trai chỉ chơi với con trai, con gái chỉ chơi

với con gái, vì vậy giữa con trai và con gái thường có cãi nhau. Khi học trung học cơ sở, giữa nam sinh và nữ sinh bắt đầu có những sự chú ý lẫn nhau, và bắt đầu vào "giai đoạn khác phái". Hoóc môn trong cơ thể có những tác dụng quan trọng trong giai đoạn này. Sự chú ý đến người khác phái ở các em nữ phát triển sớm hơn. Thông thường, tư tưởng quan hệ tình dục sẽ xuất hiện với tần số cao hơn khi bước vào "giai đoạn khác phái". Sự giáo dục của gia đình, nhà trường và môi trường văn hóa xã hội sẽ có ảnh hưởng trực tiếp đến sự phát triển sớm hay muộn, cũng như ảnh hưởng đến sự phong phú về mặt nội dung của việc tư tưởng quan hệ tình dục.

Ngày nay, việc trao đổi thông tin ngày càng tiện lợi, nhanh chóng hơn. Tuy có chế độ phân cấp, phân luồng văn hóa rõ ràng nhưng trên một số kênh truyền hình và các tiệm sách vẫn thấy nhan nhản đủ thứ, thanh thiếu niên dễ dàng tiếp cận với những sách, phim ảnh khiêu dâm... Điều này càng làm cho tư tưởng của các em có những ảnh hưởng không lành mạnh.

Hoang tưởng thái quá là dấu hiệu bệnh tật

Sự tư tưởng về tình dục là một trong những biểu hiện ở lứa tuổi trưởng thành; nếu như sự tư tưởng này không bị biến thành hoang tưởng thì cũng nên xem như là một hành vi bình thường. Có rất nhiều nghiên cứu y học cho rằng, nếu như không có kinh nghiệm về sự tư tưởng tình dục (do sự nghiêm cấm của tôn giáo hoặc lễ giáo) thì rất khó có sự thích ứng trong đời sống vợ chồng sau hôn nhân. Có rất nhiều cặp vợ chồng sau khi kết hôn đã có biểu hiện của chán chường trong hôn nhân. Sự tư tưởng tình dục còn có những tác dụng tích cực trong việc điều trị. Nhưng cũng có những nghiên cứu cho biết, có một số trường hợp do sự tư tưởng tình dục nên đã ảnh hưởng nghiêm trọng đến đời sống cá nhân cũng như đến người khác. Có những trường hợp chỉ hơi bị kích thích cũng có thể gây ra những hành vi tình dục mà bản thân không thể nào chế ngự được. Loại bệnh này được xem là bệnh hoang tưởng tình dục, cần phải được điều trị.

Sự tư tưởng về tình dục mang tính chất kinh nghiệm cá nhân nhiều hơn và cũng chính là giai đoạn mà tuổi thiếu niên sẽ trải qua. Cho nên, chúng ta cũng không nên xem đó là chuyện ghê gớm, kinh tởm. Có người cho rằng, sự tư tưởng tình dục là một loại "ý dâm", chúng ta không thể buộc chung chúng với những quan niệm đạo đức truyền thống được. Chúng ta nhìn nó từ góc độ tích cực, sự tư tưởng tình dục là một cách làm giảm áp lực tâm lí, nên quan điểm "một học sinh ngoan không nên có sự tư tưởng tình dục" là không đúng đắn. Điều quan trọng là phải xác định rõ, sự tư tưởng và sự thật là hai mặt hoàn toàn khác nhau, đường để nó làm hại đến bản thân hoặc người khác. Lo lắng về bản thân có những biểu hiện của sự tư tưởng về tình dục là một gánh nặng tâm lí, cái hại của nó đối với bản thân lại còn lớn hơn nhiều.

16. NAM NỮ YÊU NHAU VÀ...

Trong một vùng nông thôn lạc hậu, vị bác sĩ đang hết sức giảng giải cho một cặp vợ chồng đã có năm mặt con phải làm như thế nào để tránh thai. Ông lấy chiếc bao tránh thai chụp vào ngón tay cái của mình để làm mẫu và căn dặn họ về sau khi giao hợp thì dùng cái bao tránh thai này, sẽ an toàn. Một năm sau, đứa con thứ sáu của cặp vợ chồng họ ra đời. Vị bác sĩ đến thăm họ và trách họ vì sao không dùng phương pháp tránh thai. Hai vợ chồng phân bua với bác sĩ: "Chúng tôi cũng làm theo lời chỉ dạy của bác sĩ đấy thôi, lúc đầu chúng tôi cũng chụp nó lên ngón tay cái như vậy, sau đó tôi mới bảo vợ tôi mang thêm một chiếc nữa để kết quả càng thêm được mỹ mãn, nhưng chẳng thấy tác dụng gì cả". Không biết đó là do bao tránh thai hay là do...

Bạn biết nguồn gốc của bao tránh thai không? Có phải bao tránh thai là vạn năng không? Bạn đã biết sử dụng bao tránh thai chưa? Nào, bây giờ chúng ta cùng nhau tìm hiểu vấn đề này nhé.

Nguồn gốc của bao tránh thai

Về nguồn gốc của bao tránh thai, có rất nhiều cách nói khác nhau. Thời Ai Cập cổ đại cũng đã có bút tích liên quan đến nó. Thời đế quốc La Mã, người ta dùng bàng quang của động vật để làm bao tránh thai, ở Trung Quốc và Nhật Bản thì dùng lụa phết dầu để làm bao tránh thai. Một trong những điển tích thú vị nhất là vào thế kỷ 17, hoàng đế Charles Đệ Nhị vốn có rất nhiều cuộc phiêu lưu tình ái, kết quả là ông ta có rất nhiều con và thường có những chàng trai lạ mặt tìm đến để nhận cha. Điều này làm cho hoàng thất vô cùng lo lắng. Để ngăn chặn tình hình con riêng của ông ta ngày một gia tăng, vợ y của ông ta là Condom đã phát minh ra một dụng cụ ngăn chặn tinh trùng nhưng không làm giảm nỗi đam mê của hoàng đế. Condom phát hiện ra, ruột thừa của động vật ăn cỏ vừa dài lại vừa lớn, nó có khả năng chứa đựng được dương vật của người nam. Thế là ông ta lấy khúc ruột thừa của con dê, cắt thành một đoạn thích hợp rồi đem phơi khô, sau đó xử lí lại bằng dầu và các chất liệu khác làm cho nó có tính đàn hồi, miệng bao còn có dây thắt để đề phòng tinh trùng chảy ra ngoài. Loại bao này đem lại kết quả khả quan, giới vương tôn quý tộc tranh nhau mua về dùng, nhưng giá thành của sản phẩm này rất cao (cứ làm một bao thì phải "hy sinh" một con dê), không phải người dân nào cũng chịu nổi. Mãi cho đến khi công nghệ chế tạo cao su ra đời, người dân bình thường mới có cơ hội sử dụng bao tránh thai. Ông Condom cũng nhờ phát minh này mà được phong tước. Trong từ vựng tiếng Anh, người ta đã lấy tên ông để đặt tên cho bao cao su.

Người Anh ưa dí dỏm, cố ý gọi bao cao su là "French Letter" vì vỏ của nó gần giống như phong bì của Pháp. Người Pháp cũng không chịu thua, cố ý gọi bao cao su là "Capote Anglaise", tức là "khăn trùm đầu của người Anh". Ở Nhật, ngay từ thời Đức Xuyên đã có bao cao su, người thời đó gọi là "bao căn" ('căn' có nghĩa là dương vật). Đến đời Minh Trị, nó được gọi là "kê đại". Sau khi từ vựng nước ngoài xâm nhập vào Nhật, Sac là danh từ thường dùng để chỉ bao tránh thai. Bao tránh thai được đưa vào Trung Quốc

năm nào thì không có tài liệu nào ghi lại, nhưng có lẽ là những năm các giáo sĩ phương Tây vào Trung Quốc. Ở Đài Loan hiện nay, người ta gọi nó là 'áo mưa' hay 'áo đi đêm'.

Bao tránh thai - muôn hình vạn trạng

Trong những thời kỳ đầu, do kỹ thuật chưa cao, bao tránh thai hơi dày, gây ngứa. Có một số tu sĩ và giáo phái phản đối nam giới sử dụng bao tránh thai, cho nên bao tránh thai còn chưa được sử dụng rộng rãi lắm. Nhưng khi những bao tránh thai siêu mỏng ra đời, nó đã trở thành dụng cụ ngừa thai được tiêu thụ nhiều nhất trên thế giới. Để thích ứng với tâm lí và thị hiếu của người tiêu dùng, các loại bao tránh thai được sản xuất ồ ạt với đủ loại màu sắc, mùi vị, hình dạng... từ kiểu dáng trơn đơn giản đến các kiểu hoa văn trên bề mặt, có mùi vị như mùi dâu, bạc hà, quýt, táo... Trước ngày lễ Tình Yêu, bao tránh thai hòa tan được làm bằng kẹo là mặt hàng bán khá chạy.

Bao tránh thai dùng cho nữ được chế tạo năm 1988, bề ngoài thì cũng giống như bao tránh thai nam cỡ lớn; trước khi giao hợp, nó được đưa vào trong âm đạo. Tại Thụy Sĩ, tỷ lệ nữ giới sử dụng bao tránh thai cao hơn nam giới. Những bao tránh thai siêu mỏng có độ dày 0,05 mm, thuộc loại sử dụng một lần. Tuy nhiên, ở những vùng lạc hậu thì nó có thể được sử dụng lại, thậm chí được đem đi bán dưới dạng second-hand.

Bao tránh thai cũng được sản xuất theo tiêu chuẩn quốc gia, khi xuất xưởng cũng được kiểm tra bằng những hình thức như thông điện, thông khí, thông nước. Nếu như chúng ta chỉ kiểm tra bằng mắt thường thì không thể phát hiện những lỗ thủng trên màng bao.

Bao cao su: Phải lựa chọn cẩn thận

Thường thì bên ngoài của mỗi chiếc bao tránh thai đều có bôi một lớp chất gây nhờn, khi sử dụng có thể chụp vào dương vật đã cương cứng. Sử dụng bao tránh thai là để ngăn không cho tinh

dịch, các chất do niệu đạo nam giới tiết ra tiếp xúc với âm vật và tử cung, tránh hoặc giảm sự lây nhiễm bệnh về đường sinh dục. Một số bao tránh thai bên trong còn có chất làm giảm sức hoạt động của tinh trùng và diệt vi khuẩn lây bệnh AIDS cũng như một số mầm bệnh khác. Lại có một số loại bên trong có chất gây tê, làm giảm độ mẫn cảm của bao quy đầu, tăng thời gian giao hợp. Đây là dụng cụ hỗ trợ cho người bị xuất tinh sớm.

Ngoài tác dụng tránh thai, bao cao su còn có tác dụng đề phòng những bệnh lây nhiễm qua đường tình dục. Thế nhưng, nếu như không sử dụng đúng cách, đúng lúc thì chẳng những nó không phát huy được tác dụng mà còn có nguy cơ phản tác dụng. Nếu như lớp ngoài của bao tránh thai thô ráp thì dễ làm trầy niêm mạc âm đạo, gây viêm nhiễm; thuốc diệt tinh trùng có thể gây ngứa cục bộ, hoặc tăng khả năng cảm nhiễm đường tiết niệu.

Sử dụng bao tránh thai như thế nào là thích hợp

Không nên vội vã khi sử dụng bao tránh thai; lúc mở bỏ lớp bọc bên ngoài, chú ý không để móng tay làm thủng bao bên trong. Khi dương vật chưa ở trạng thái cương cứng thì không nên chụp bao vào. Bao tránh thai cần phải được bao kín từ quy đầu đến gốc của dương vật, không nên chờ đến khi sắp sửa xuất tinh mới mang bao vào, như thế chẳng những vô tác dụng trong việc tránh thai mà lại còn không đề phòng được những bệnh lây nhiễm qua đường tình dục.

Sau xuất tinh, khi dương vật còn chưa trở lại hình dáng ban đầu thì phải lập tức giữ ngay miệng bao, rồi cùng dương vật rút ra khỏi âm đạo. Sau khi lấy bao ra khỏi dương vật thì kiểm tra xem bao tránh thai có bị rách không; lúc này dương vật không được tiếp xúc với âm đạo nữa.

Bao tránh thai chưa qua sử dụng cần phải để nơi thoáng mát, khô ráo. Khi sử dụng phải xem hạn dùng đã hết hay chưa, nếu đã qua hạn hoặc lớp dầu bôi trơn không còn tác dụng nữa thì dễ bị rách trong khi đang sử dụng. Ngoài ra, bao tránh thai sau khi sử dụng cần phải được vứt bỏ, không được sử dụng lại. Cho dù

chúng ta sử dụng cẩn thận như thế nào cũng không thể bảo đảm 100% không xảy ra sự cố. Theo thống kê, tỉ lệ có sự cố là 3-5%. Có lẽ khi đọc xong cuốn sách này, rất lâu sau đó bạn mới sử dụng đến bao tránh thai, nhưng có kiến thức về nó cũng là một điều tốt.

17. TRƯỞNG THÀNH MUỘN, LÀM SAO ĐÂY?

Ngày nào Hòa cũng ngâm nga mãi với điệp khúc "mong đợi... mong đợi..." nhưng không phải là sự mong đợi hẹn hò bạn gái mà là đợi đám bạn cùng lớp. Những đứa bạn đó cao lớn, khôi ngô, ai cũng cao hơn Hòa cả một cái đầu. Hòa hay so sánh bản thân với các bạn. Hòa đã là học sinh cấp 2 rồi mà sao cơ thể chưa có dấu hiệu phát triển gì cả. Những nơi lẽ ra phải mọc lông thì nay vẫn cứ như lúc còn bé, xương cũng không phát triển, giọng nói cũng không có gì thay đổi cả.

Mẹ Hòa cũng đâm ra lo lắng: "Không biết Hòa có thành người lớn không?". Mẹ thường mua thức ăn có độ dinh dưỡng cao để tẩm bổ cho con, nhưng kết quả không khả quan mấy. Hòa có cần phải đi khám bác sĩ không?

Khoảnh khắc tại thời điểm thụ tinh quyết định giới tính

Khi hàng triệu con tinh trùng (mang nhiễm sắc thể X hoặc Y) thâm nhập âm đạo, chúng sẽ hết sức bơi về phía noãn. Quán quân của cuộc đua này sau khi đột nhập vào trứng sẽ làm quá trình thụ tinh hoàn tất và giới tính cũng được xác định ngay thời điểm này: cặp nhiễm sắc thể XX sẽ quyết định tính nữ, cặp nhiễm sắc thể XY sẽ quyết định tính nam.

Khi phôi thai ở tháng thứ hai, thứ ba, cơ quan sinh dục và tuyến sinh dục sẽ bắt đầu hình thành. Khi chào đời, dựa vào cơ quan sinh dục mà ta biết được giới tính của em bé. Bé trai có

dương vật, âm nang và tinh hoàn; bé gái có âm vật và âm thần, đó cũng là đặc trưng giới tính thứ nhất. Khi đứa trẻ phát triển từ giai đoạn này đến giai đoạn khác và đến tuổi dậy thì, cơ thể sẽ tùy theo mỗi giai đoạn mà có sự thay đổi, trong đó sự thay đổi rõ ràng nhất là tỉ lệ phát triển của thân hình và đầu. Khi thai nhi được hai tháng, đầu phát triển bằng $1/2$ cơ thể. Khi được sinh ra, đầu chiếm $1/4$ độ dài cơ thể. Khi đang trong độ tuổi tiểu học, tỉ lệ này là $1/6$, giai đoạn học cấp 2, tỉ lệ này là $1/7$; khi trưởng thành, tỉ lệ này là $1/8$.

Từ tuổi thiếu niên bước sang tuổi trưởng thành

Tốc độ phát triển của nam nữ trong độ tuổi lớp năm lớp sáu có những khác biệt rất rõ ràng. Nam sinh có xu hướng phát triển chậm. Nữ sinh có xu hướng phát triển nhanh, tứ chi, vai, chiều cao cũng như thể trọng đều thay đổi, ngực bắt đầu nhô lên, lông ở cơ quan sinh dục bắt đầu mọc ra, âm thần nở ra.

Sự phát triển nữ giới đến sau 15 tuổi chậm lại, sau tuổi 18 thì rất hiếm có những thay đổi khác. Sự phát triển của nam giới thường chậm, thông thường là ở độ tuổi trung học. Lúc này, chiều cao cơ thể cũng như trọng lượng đều tăng rõ rệt, yết hầu nhô ra, râu ở quanh miệng và lông ở vùng sinh dục sẽ mọc ra, vai nở, tứ chi phát triển và chất lượng giọng thay đổi. Sự phát triển ở nam giới thường đến lúc 20 tuổi thì bắt đầu chậm lại. Cho nên, khi ở cùng một lứa tuổi 15, nữ thường cao hơn nam, nhưng đến khi 17-18 thì chiều cao của nam sẽ vượt qua nữ.

Một số ít bậc cha mẹ do không hiểu sự phát triển khác nhau giữa nam và nữ nên khi con trai mình mới mười hai mười ba tuổi đã tỏ ra vô cùng lo lắng vì cơ thể chưa phát triển. Nhưng cũng có những bậc cha mẹ khi tuổi trưởng thành của con trai (hoặc gái) của mình đã qua mà cũng không biết nên chậm trễ trong việc điều trị.

Tại sao tuyến sinh dục phát triển không đầy đủ?

Dù là nam hay nữ, sự phát triển của cơ thể và cơ quan sinh dục ở tuổi dậy thì có quan hệ mật thiết với việc hoóc môn mà tuyến sinh dục tiết ra có bình thường hay không. Nhưng tác dụng của tuyến sinh dục lại chịu sự điều khiển của thùy não, tuổi dậy thì đến quá sớm hay quá trễ hoặc không có những biểu hiện của tuổi dậy thì đều là do tuyến sinh dục phát triển không đầy đủ.

Về mặt lâm sàng, ở người nam, sự thể hiện không đầy đủ vai trò của tuyến sinh dục có thể chia làm hai loại: loại thứ nhất là do tinh hoàn phát triển không tốt, không thể tiết ra đủ hoóc môn sinh dục nam; loại thứ hai do não không làm đủ chức năng cũng sẽ gián tiếp gây ra tình trạng tinh hoàn không thể tiết ra đầy đủ hoóc môn sinh dục nam.

Hoóc môn sinh dục nam do thùy não tiết ra cũng liên quan đến tuyến thượng thận. Nhiều khi dị tật bẩm sinh ở tuyến thượng thận cũng ảnh hưởng đến sự phát triển ở tuổi dậy thì, lúc này chỉ cần đi kiểm tra hàm lượng loại hoóc môn này trong máu là có thể có được chẩn đoán sơ bộ.

Tuyến sinh dục phát triển không đầy đủ nếu xảy ra trong quá trình phôi thai thì thai nhi khi sinh ra sẽ không thể xác định rõ là nam hay nữ vì đặc trưng giới tính không đầy đủ. Nếu nó xảy ra vào thời kỳ thanh thiếu niên thì sự phát triển giới tính ở tuổi dậy thì sẽ không thể trôi chảy, trẻ sẽ không thể trở thành người lớn được.

Phát triển không bình thường: Hãy đi khám ngay!

Sự phát triển không bình thường trong giai đoạn tuổi dậy thì do tuyến sinh dục nam không phát huy được hết vai trò của mình, thông thường sẽ thể hiện ở việc dương vật phát triển không bình thường (tức chứng nhỏ dương vật) hoặc tinh hoàn bị teo, phần lông ở cơ quan sinh dục thưa thớt, các cơ bắp và khung xương phát triển không bình thường. Sau mười lăm tuổi, nếu chưa có những dấu hiệu rõ rệt của tuổi dậy thì, phải đến các bác sĩ để khám.

Trước tiên, bác sĩ sẽ kiểm tra nồng độ của các hoóc môn đặc trưng trong máu để xem sự phát triển không bình thường này là do nguyên nhân nào trong hai nguyên nhân được nói đến ở trên, rồi tiến hành điều trị từ thùy não, tinh hoàn, tuyến thượng thận. Phần lớn người bệnh đều phải tiến hành điều trị trước khi chấm dứt giai đoạn tuổi dậy thì mới có hiệu quả; và còn phải tiếp tục điều trị sau khi bước vào giai đoạn trưởng thành, vì việc tuyến sinh dục không phát huy hết vai trò của mình cũng là một trong những nguyên nhân gây nên dị tật bẩm sinh ở tuyến thượng thận.

Cần đặc biệt chú ý là, không nên tự ý mua thuốc hoặc tiêm hoóc môn. Có những bậc phụ huynh vì sốt ruột muốn cho con mình phát triển nhanh chóng, khoẻ mạnh đã bồi bổ các loại hoóc môn cho con ngay ở tuổi nhi đồng, kết quả là tinh hoàn bị teo lại, quá trình phát triển của xương kết thúc sớm, trẻ không cao. Những biện pháp "thúc cây mau lớn" này phải kiên quyết loại bỏ. Ngoài ra, nếu trẻ đã hoàn tất quá trình dậy thì trước 10 tuổi thì có thể đó là hiện tượng giới tính phát triển sớm, cũng nên đi kiểm tra kỹ lưỡng để tìm ra nguyên nhân.

Đọc hết những lời giải thích trên đây, hy vọng bạn đã biết góp ý như thế nào cho cậu bé Hòa kia. Đừng quên kiểm tra sự phát triển ở tuổi dậy thì của bản thân bạn, xem có gì bất thường không.

18. HÔN CÓ ĐỂ LẠI BỆNH KHÔNG?

Chiến và Huệ là một cặp "thanh mai trúc mã", chơi chung với nhau từ nhỏ, lên đến trung học lại còn bị các bạn ghép đôi. Chiến hiểu rất rõ rằng yêu ai thì phải hết sức tôn trọng người đó, do vậy mà cậu luôn giữ cho tình yêu của mình với Huệ được trong sáng. Thế nhưng, trong rạp chiếu phim hôm thứ bảy tuần trước, Huệ đã đặt một cái hôn nóng bỏng vào má cậu. Nhưng Chiến

không dám hôn lại, chỉ hôn lên trán Huệ một cái và thì thầm bên tai cô: "Anh rất muốn hôn em nhưng hôm nay anh bị cảm..."

Năng lượng tiêu hao khi hôn nhau

Hôn, ngay từ những ngày xa xưa, đã được xem như là một cử chỉ giống như quan hệ tình dục, cần phải ngăn cấm. Hôn nhau trước mặt mọi người là một điều cấm kỵ, cho nên thường thì người ta không dám, sợ bị trở thành đề tài của những lời đàm tiếu. Nghe đồn rằng, khi văn hóa phương Tây làm cuộc Đông tiến, các cụ Nho gia khi thấy thanh niên hôn nhau đã hồn bay phách lạc. Nhưng, trong những năm gần đây, khi cái nhìn về quan hệ giới tính có phần thoáng hơn trước, việc các cặp nam nữ hôn nhau ngoài đường không còn làm mọi người phải kinh ngạc. Nghe nói, khi hôn nhau, người ta phải vận động 29 loại cơ, năng lượng bị tiêu hao sẽ lệ thuộc vào thời gian hôn và phương thức hôn.

Nhưng "hôn có phải là hành vi mất vệ sinh không", "hôn nhau có truyền bệnh cho nhau không?" đó là những vấn đề mà các bạn chúng ta quan tâm.

Bệnh vào từ miệng

Thường mọi người cho rằng miệng là bộ phận sạch sẽ, đáng được coi trọng. Miệng dùng để ăn, để nói, do đó, phần lớn mọi người rất coi trọng miệng của chính mình, không dễ dàng hôn mọi người.

Nhưng thật ra, dưới con mắt của y học, miệng là nơi vi trùng trú ngụ, cho dù có đánh răng xúc miệng nhiều lần cũng không thể tiêu diệt hết. Nếu như trong miệng có nhiều vi trùng như thế, con người chẳng phải ngày nào cũng ốm đau sao? Thật sự không phải thế, miệng là nơi chó nhiều chất dịch có khả năng diệt khuẩn, khi vi trùng xâm nhập là lập tức bị tiêu diệt. Nếu như ta nuốt thực phẩm xuống dạ dày thì vi trùng được nuốt vào theo thực phẩm cũng bị dịch dạ dày tiêu diệt. Vậy hôn nhau không hề là mất vệ

sinh! Tuy nhiên, cũng có một số vi khuẩn lọt lưới, nên hôn nhau cũng chưa hẳn là một cách bày tỏ tình cảm an toàn.

Hôn nhau sẽ để lại bệnh

Trong y học không có chứng bệnh nào gọi là chứng bệnh do hôn nhau. Nhưng cứ sau ngày lễ Tình Yêu thì có một số người bị các triệu chứng như hạch lim - pa phình to, toàn thân phát ngứa, họng bị đau... Khi hôn nhau, nếu như hôn với thời gian quá lâu, cường độ mạnh sẽ làm cho cơ quai hàm bị mỏi. Do áp lực đè lên khoang miệng lớn nên tai bị ù, nghe kém, nghiêm trọng hơn sẽ làm hại màng nhĩ.

Phần lớn vi trùng bệnh cúm lây truyền qua nước bọt mà hôn nhau là chiếc cầu lí tưởng nhất. Cho dù chỉ là một chiếc hôn nhẹ bằng môi, bạn cũng sẽ nhận một ít lượng nước bọt của đối phương và đó chính là cơ hội cho bệnh truyền sang cơ thể.

Sự giao lưu của vi trùng

Nếu như hôn nhau quá nồng nhiệt, không cẩn thận thì có thể làm trầy xước niêm mạc miệng, dẫn đến chảy máu. Nếu như hai người đều bị trầy xước hoặc một trong hai người đã có một người bị bệnh răng miệng (bệnh nha chu) thì khi hôn nhau, họ đã truyền cho nhau không chỉ nước bọt mà còn có máu. Lúc đó, mầm bệnh tiềm ẩn trong máu sẽ được truyền vào cơ thể nhau. Cho nên, khi hôn nhau, những bệnh lây nhiễm không chỉ là cảm cúm mà còn có viêm gan, kết hạch, AIDS, giang mai, mụn giộp khoang miệng. Đáng tiếc, những cặp trai gái yêu nhau lại không ý thức được chuyện này, khi đã nhiễm bệnh rồi mới biết thì coi như đã muộn.

Những điều cần biết trước khi hôn

Chúng ta không nói đến vấn đề quan niệm đạo đức ở đây; điều mà chúng ta quan tâm là: trong tình hình sức khỏe như thế nào thì không được hôn nhau. Khi bị cảm, có bệnh về răng miệng

(bệnh mụn giộp, viêm niệu...) là những lúc không nên hôn. Những người mắc bệnh giang mai, AIDS, viêm gan, viêm kết hạch lại càng không được hôn. Chưa có chứng cứ nào cho thấy việc hôn vào má của người nhiễm bệnh AIDS sẽ gây nhiễm bệnh. Bố mẹ hôn vào má của con là biểu hiện tình cảm. Ở một số nước phương Tây, hôn là một cách thể hiện sự lễ phép đối với khách. Ở Trung Quốc, trong dân gian còn có quan niệm như "ném" nước bọt của người nào thì sẽ nghe lời người đó suốt đời.

Tóm lại, hôn là hành vi không thể tùy tiện được, trước khi hôn cần phải suy nghĩ: Bạn có thật sự yêu mến đối tượng đó không? Nếu như không, khi hôn như vậy có bị đối tượng đó hiểu lầm không? Còn nữa, bạn có muốn "trao đổi" vi khuẩn bệnh với đối tượng đó không? Đương nhiên, trừ khi bạn tự nguyện; nếu không, không ai có thể ép bạn phải trao cho cô ấy (anh ấy) một nụ hôn.

19. NHỮNG BỆNH NGOÀI DA THƯỜNG THẤY TRONG GIAI ĐOẠN DẬY THÌ

Sau khi tham gia buổi cắm trại, Hòa cảm thấy bộ phận sinh dục cứ ngứa ngáy làm Hòa đứng ngồi không yên, cho dù đã tắm rửa kỹ lưỡng nhưng vẫn không đỡ. Một hôm trong khi giặt đồ, mẹ phát hiện trong quần lót của Hòa có rất nhiều vệt máu. Bà tưởng Hòa mắc bệnh giới tính nên dẫn Hòa đi khám bệnh. Khi kiểm tra, bác sĩ phát hiện ra trong lớp lông của vùng sinh dục có rất nhiều con rận. Qua một tuần điều trị, bệnh của Hòa đã chấm dứt hẳn.

Khi ở tuổi trưởng thành, các bệnh về da liễu ở vùng sinh dục thường xuất hiện rất nhiều. Một số em tỏ ra rất hoảng sợ, không dám nói với thầy cô, cha mẹ, dẫn đến bệnh tình từ không có gì trở nên nghiêm trọng, thậm chí không thể giải quyết được. Dưới đây, chúng ta cùng nhau thảo luận những bệnh da liễu thường thấy ở

lứa tuổi dậy thì nhằm mục đích giúp các em phát hiện bệnh sớm và điều trị sớm.

Lở loét ở bộ phận sinh dục: từ xước da dẫn đến lở loét

Da bị lở loét tức là do da bị nhiễm vi khuẩn mang bệnh. Nam giới thường bị ở quy đầu, rãnh quy đầu, da quy đầu; nữ giới thường bị ở âm thần, hội âm và miệng âm đạo. Bệnh lở loét này chắc chắn sẽ làm bạn nhức nhối, khó chịu, một số trường hợp bị sưng hạch. Trong các bệnh lở loét da ở vùng sinh dục tuổi trưởng thành, nguyên nhân thường thấy là viêm da, trầy xước da, mẫn cảm với một số loại thuốc làm da nổi mụn nước, sau khi mụn nước vỡ dẫn đến lở loét. Ngoài ra, thủ dâm quá mạnh cũng tạo ra những vết thương ở hãm quy đầu. Cơ quan sinh dục bị ma sát bởi những vật thô ráp, hoặc niệu đạo, âm vật có dị vật cũng gây lở loét. Nếu quan hệ tình dục bừa bãi cũng sẽ dẫn đến lở loét bộ phận sinh dục.

Mụn nước: Không dễ dàng cắt cơn đau ngứa

Khi có những mụn nước, cơ quan sinh dục sẽ ngứa ngáy. Mụn nước sẽ xuất hiện ở vùng quy đầu và bao quy đầu đối với nam, ở âm thần đối với nữ. Mụn giộp sẽ tái đi tái lại trên cùng một vùng da. Khi thời tiết nóng, mang quần jean, cơ quan sinh dục bị ẩm sẽ xuất hiện những mụn nước nhỏ. Mụn giộp xuất hiện do mẫn cảm với thuốc cũng dễ xảy ra ở tuổi dậy thì.

Bệnh rận mu

Bệnh rận mu do kí sinh trùng gây nên; loại kí sinh trùng này thường sinh sôi ở cơ quan sinh dục. Nó cắn và hút máu dưới lỗ chân lông, đồng thời tiết ra chất độc làm cho da ở vùng nhiễm bệnh đỏ tấy và gây ngứa, trên da cũng xuất hiện vết cào do móng tay gây nên. Kí sinh trùng cũng hoạt động ở vùng gần âm nang và âm thần, làm cho da ở vùng này bị nổi hột (kích thước 0.5 mm). Một số loại kí sinh trùng khác xuất hiện ở bao quy đầu và quy đầu

gây nên những mảng mụn bóng và ngứa, bệnh này có thể lây nhiễm cho người khác.

Chứng nổi ban đỏ

Vi khuẩn, kí sinh trùng, nấm... ẩn nấp dưới da ở bộ phận sinh dục sẽ gây mẩn đỏ và ban đỏ. Nhất là vào mùa hè, do thời tiết nóng bức, mồ hôi đổ nhiều là điều kiện để bệnh phát triển. Những cô cậu béo phì, da nơi bẹn thường bị ma sát nên dễ gây ngứa và những vết gãi là con đường để bệnh thâm nhập.

Nếp nhăn

Khi hai bên đùi hoặc bụng dưới xuất hiện những nếp nhăn là một biểu hiện của tuổi dậy thì, đặc biệt là đối với những em có trọng lượng cơ thể lớn. Khi có những biểu hiện như thế, chúng ta cũng không cần lo lắng và cũng không cần phải điều trị. Tuy nhiên, bệnh về tuyến thượng thận cũng có triệu chứng như vậy. Nếu như trong một thời gian ngắn mà trọng lượng cơ thể tăng đột ngột kèm với những biểu hiện nói trên thì cần phải đi khám.

Dị vật phát ra mùi hôi

Nếu như cơ quan sinh dục mọc lên dị vật vừa thô vừa kết thành mảng thì đó có khả năng là bệnh hoa ban, một loại thuộc bệnh lây lan qua đường tình dục, cần phải điều trị ngay lập tức. Đôi lúc những dị vật đó mọc lên rất nhanh và vỡ ra và gây nhiễm trùng, có mùi hôi thối.

Bệnh u bướu do tăng trưởng tuyến bã nhờn

Ở tuổi dậy thì, dưới da hay mọc lên những khối u nhỏ màu vàng, đó là hiện tượng tăng trưởng của tuyến bã nhờn, khi bước vào tuổi trưởng thành nó sẽ tự động biến mất. Cũng có thể ở một số bạn nam, tại miệng niệu đạo sẽ mọc những mụn nước to cỡ hạt đậu, đây cũng là những bướu lành tính chỉ cần cắt bỏ.

Những bệnh da liễu xảy ra ở cơ quan sinh dục, nó liên quan đến chuyện riêng tư của cá nhân nên rất nhiều trẻ em không muốn nói với bố mẹ, chỉ im lặng chịu đau. Cũng có những người tự động dùng thuốc, đã không mang lại kết quả như mong muốn mà lại còn nhiễm hay phát sang những bệnh khác. Thực ra, phần lớn những bệnh da liễu đều không khó chẩn đoán và điều trị. Khi phát hiện có bệnh nếu lập tức đi khám thì giải quyết những bệnh lây nhiễm ở bộ phận sinh dục không phải là chuyện quá khó khăn.

20. NỖ LO Ở BÀNG QUANG

Trên bục giảng, thầy giáo cứ thao thao giảng bài. Dưới lớp, Hùng cứ sốt ruột xem đồng hồ. Nó mong giờ nghỉ giải lao, vì cái bàng quang của nó sắp bị vỡ tung rồi. Tuy lúc này Hùng đã đi tiểu tiện nhưng không biết vì sao chỉ mới hơn nửa giờ, Hùng lại muốn đi tiểu nữa. Rồi giờ ra chơi cũng đến, Hùng lao như tên bắn ra cửa chạy đến nhà vệ sinh, nhưng mãi mới tiểu được. Sau khi đã xong, Hùng vẫn có cảm giác trong bàng quang còn nước tiểu... Vấn đề này Hùng đã phải chịu đựng mấy năm nay, bố mẹ đã dẫn Hùng đi khám nhiều nơi. Thầy thuốc Đông y bảo rằng Hùng bị "chứng lạnh bàng quang"; thầy thuốc Tây y bảo "bàng quang mãn cảm, phản ứng mạnh". Vậy, cuối cùng thì ai đúng đây? Thuốc thì cũng uống nhiều rồi, bệnh của Hùng chỉ giảm được phần nào chứ không dứt điểm được. Nhất là những hôm thi cử, những lúc gánh nặng tâm lí đè nặng trên vai thì triệu chứng đó càng thêm rõ rệt, và có những lúc bị bạn bè trêu là 'đái dầm'. Hùng rất buồn, vì Hùng cũng muốn mình bình thường như bao bạn khác. Nào, bây giờ chúng ta cùng nhau thảo luận vấn đề này nhé.

Sự hình thành nước tiểu và ý muốn đi tiểu

Trước khi nói đến vấn đề số lần đi tiểu, chúng ta hãy cùng nhau tìm hiểu sự hình thành của nước tiểu. Nước tiểu là một thứ chất thải, khi máu đi qua thận, thận sẽ có nhiệm vụ giữ lại chất cặn bã và tập trung chúng ở bể thận. Bình thường, bàng quang nhận nước tiểu trong trạng thái buông lỏng, nó giống như một cái túi có tính đàn hồi cao. Khi lượng nước tiểu tập trung về càng nhiều thì cái túi đó sẽ phình to ra. Khi áp lực nước trong bàng quang bằng không hoặc áp lực tăng dần thì người ta có ý muốn đi tiểu nhưng phần lớn có thể không chế được. Khi dung lượng nước trong bàng quang vượt qua 300 ml, ý muốn đi tiểu sẽ tăng. Khi những thông tin đó được thần kinh cột sống chuyển về trung khu thần kinh, nó sẽ kích thích con người thải nước tiểu ra bên ngoài. Khi hình thành ý tưởng đi tiểu, van của bàng quang và niệu đạo vẫn đóng, cho dù có động tác ho hoặc chảy cũng không thể làm nước tiểu vọt ra bên ngoài.

Khi ý tưởng đi tiểu trở nên mãnh liệt, chúng ta sẽ có cảm giác nước tiểu trào ra bên ngoài. Nếu điều kiện ngoại cảnh đã được chuẩn bị đầy đủ (nhà vệ sinh, ý thức cá nhân), trung khu thần kinh sẽ ra lệnh cho mở van bàng quang và niệu đạo, đồng thời bàng quang sẽ co thắt bài tiết nước tiểu ra ngoài. Sau khi bàng quang thải hết nước tiểu, nó sẽ trở về vị trí của cái túi chứa ban đầu, và chu kỳ này sẽ lặp đi lặp lại, đây là một quá trình không thể thiếu được của hoạt động cơ thể.

Lượng nước tiểu bình thường chứng tỏ cơ thể khoẻ mạnh

Lượng nước tiểu của một người thải ra trong ngày liên quan đến lượng nước tiểu trong cơ thể, nhiệt độ, môi trường, lượng mồ hôi nhiều hay ít, thực phẩm (những thứ lợi tiểu như dưa hấu, bia, caffe) và đại tiện (bón hay tiêu chảy). Cho nên lượng nước tiểu của mỗi người trong một ngày thường không giống nhau, có thể chỉ độ khoảng 700-800 ml, cũng có khi đến 4.000 - 5.000 ml; thường là từ 100 ml đến 2.500 ml. Nếu như lượng nước tiểu của mỗi ngày thấp

hơn 500 ml thì chất cặn bã không được thải hết ra ngoài, độc tố trong cơ thể sẽ tăng cao, nồng độ chất điện giải trong máu sẽ thay đổi, nồng độ kali trong máu quá cao sẽ ảnh hưởng không tốt đến tim.

Tiểu liên tục - nỗi lo ở bàng quang

Tác dụng chứa nước và bài tiết của bàng quang vô cùng quan trọng. Nếu như nó không được vận hành một cách bình thường thì sẽ ảnh hưởng rất lớn đến cuộc sống của con người. Một trong những hoạt động không bình thường của bàng quang là tiểu tiện nhiều. Ban ngày, nếu như cơ thể con người được bổ sung một lượng nước đầy đủ (ít nhất là 2.000 - 3000.ml) thì cứ cách 1-3 tiếng đồng hồ, ta lại đi tiểu một lần. Chỉ ở một số người có "nội công thâm hậu" thì mới có thể vượt quá 4-5 tiếng đồng hồ. Đương nhiên, nếu như bạn ăn dưa hấu thì chỉ khoảng 20 phút sau là phải đi tiểu tiện.

Nếu như chưa đến 1 giờ đi tiểu tiện một lần hoặc thậm chí cứ 10, 20 phút lại phải đi tiểu thì xem như bạn bị chứng tiểu nhiều. Bệnh mà Hùng gặp trong trường hợp trên là bệnh thường thấy ở khoa tiết niệu. Có nhiều người do tiểu nhiều mà ảnh hưởng đến công việc, học tập. Nguyên nhân gây ra bệnh tiểu nhiều, ngoài trường hợp bàng quang bị nhiễm khuẩn còn có trường hợp cơ co thắt của bàng quang phản ứng quá nhạy. Trong bàng quang có nước, dù rất ít, cũng bị bàng quang thải hết ra ngoài.

Đúng bệnh đúng thuốc mới hết bệnh

Trị chứng tiểu nhiều cần phải đúng bệnh đúng thuốc. Nếu tiểu nhiều do cơ co thắt bàng quang phản ứng quá nhạy, thời gian điều trị thường kéo dài vài tháng đến vài năm, bệnh thường xuyên tái phát, lúc có tiến triển tốt, lúc lại nặng hơn. Khi tâm trạng không tốt, bị áp lực tâm lý thì bệnh phát càng nặng. Có nhiều người không những ban ngày đi tiểu nhiều mà ban đêm cũng đi mấy lần, dẫn đến thiếu ngủ, mệt mỏi cả ngày. Bệnh tiểu nhiều do

cơ cơ thất bại quang phản ứng quá nhạy có thể điều trị bằng thuốc. Trên 90% bệnh nhân có phản ứng tốt, nhưng tác dụng phụ của thuốc thường khiến cho người bệnh thấy khô miệng, nóng lưỡi, vì vậy có những người không dám tiếp tục uống thuốc. Có thể dùng thuốc an thần với liều lượng nhỏ để hỗ trợ thêm.

Chỉ cần kiên trì điều trị, kết hợp với một trạng thái tinh thần lạc quan và sự vận động của người thân và bạn bè là có thể trị hết bệnh. Chứng tiểu nhiều là một loại bệnh thường gặp, không có gì đáng xấu hổ, do vậy người ngoài không nên coi đó là chuyện dị thường.

21. CẨN THẬN, KÈO LÀM NGUY HẠI ĐẾN "MÀM SỐNG"

Hòa vô cùng say mê môn bóng rổ. Trong cuộc sống thi bóng rổ giữa các lớp, cậu giữ được bóng ba phút và đang định quay người bỏ bóng vào rổ thì bất ngờ, "chàng khổng lồ" ở lớp bên cạnh đứng chắn sau lưng cậu, định chặn bóng, không cho cậu cơ hội quý báu này. Hai người cùng nhảy lên, đầu gối của "chàng khổng lồ" bổng va đúng vào "chỗ ấy" của cậu! Vừa kịp nhìn thấy trái banh bay chệch ra khỏi rổ thì Hòa đã ôm lấy hạ bộ của mình, toát mồ hôi lạnh, quì xuống đau đớn rên rỉ. Chỉ mấy phút sau, âm nang bên phải đã sưng to bằng trái táo. Sau khi đưa đi cấp cứu, và kiểm tra, bác sĩ phát hiện ở tinh hoàn bên phải có một rãnh nứt tương đối sâu, nhiều máu bầm. May gặp thầy gặp thuốc, bác sĩ đã khéo léo chữa trị cho cậu, giúp cậu khỏi phải làm "thái giám" suốt đời.

Tinh hoàn vỡ phải phẫu thuật để trị liệu

Tuổi thiếu niên tính hay hiếu động, chính vì vậy mà đôi khi có những tổn hại đến cơ thể, nhất là ở các em nam. Chúng tôi xin cùng được thảo luận với các bạn về những tổn hại đến cơ quan tiết

niệu nói chung nhằm giúp các bạn cảnh giác, đừng để tuổi thơ vui vẻ của chúng ta lại lưu lại trong ta một dấu ấn buồn.

Trước hết nói về võ tinh hoàn. Tinh hoàn của nam giới không giống như buồng trứng của nữ giới được bảo vệ bên trong khoang xương chậu; nó nằm lộ ra bên ngoài nên rất dễ bị tổn thương. Tinh hoàn là một cơ quan tương đối nhạy cảm của cơ thể, bên trong chứa nhiều tế bào thần kinh và mạch máu. Khi bị tổn thương, biểu hiện rõ nhất là những cơn đau dữ dội. Cho nên trong thuật phòng thân của phái nữ có một đòn đánh vào hạ bộ của đối phương.

Những môn thể thao dễ gây vỡ tinh hoàn như bóng đá, bóng rổ, nhu đạo, việc chơi những trò chơi dùng sức hoặc bị tai nạn va đập tinh hoàn... đều là nguyên nhân làm tinh hoàn bị vỡ. Khi bị những va đập trực tiếp như vậy, các mạch máu tổn thương và gây tụ huyết bìu tinh hoàn. Do bìu tinh hoàn là một cái túi có tính đàn hồi cao nên huyết càng tụ nhanh hơn, đôi khi làm bìu tinh hoàn to như quả dưa lê.

Nếu chỉ đơn thuần là lớp mao mạch bao quanh tinh hoàn bị tổn thương thì không cần phải phẫu thuật. Nếu như kiểm tra bằng siêu âm thấy màng bao tinh hoàn bị rách thì phải mổ để may lại. Nếu có những tổn thương nghiêm trọng hơn thì phải phẫu thuật cắt bỏ tinh hoàn. Cho nên, trong sinh hoạt hàng ngày, các bạn nam phải chú ý bảo vệ, giữ gìn cơ thể mình.

Hiệu quả trị liệu của hoóc môn

Sự phát triển của dương vật, dù ở giai đoạn còn là thai nhi trong bụng mẹ hay đã là một cá thể độc lập sau khi sinh ra, đều chịu ảnh hưởng rất nhiều bởi các hoóc môn sinh dục. Hai cơ quan chủ yếu chi phối việc tiết ra các hoóc môn sinh dục nam là tinh hoàn và thùy não. Khi một trong hai cơ quan có vấn đề khiến cho tinh hoàn không tiết ra đủ hoóc môn sinh dục thì trẻ có thể bị nhỏ tinh hoàn. Sự không bình thường ở nhiễm sắc thể cũng là một trong những nguyên nhân làm cho dương vật phát triển không bình thường. Nhưng dù chứng nhỏ dương vật là do nguyên nhân nào gây nên, trước khi giai đoạn dậy thì kết thúc đều có thể bỏ

sung hoóc môn sinh dục nam để giúp cho dương vật và chiều cao phát triển bình thường. Về mặt lâm sàng, rất nhiều người sắp kết hôn mới phát hiện dương vật của mình "có vấn đề" và vội vàng đi chữa trị, nhưng tiếc là họ đã qua mất giai đoạn chữa bệnh tốt nhất - đó là tuổi dậy thì. Những người có tuyến sinh dục hoạt động kém nếu khi đến tuổi trưởng thành mới bổ sung hoóc môn thì việc này tuy không có tác dụng gì đến sự phát triển của dương vật nhưng vẫn có lợi cho sự tăng trưởng của cơ thể. Một vấn đề nữa cần chú ý là một số bậc cha mẹ chưa hỏi ý kiến bác sĩ đã vội tiêm hoóc môn cho con em mình, kết quả là tuy đang ở tuổi thiếu niên, trẻ có dương vật của một người ở tuổi trưởng thành và chiều cao cơ thể không phát triển do lớp xương sụn không phát triển nữa.

Ngắn dài đều có giá trị như nhau

Dương vật ngắn hay dài liên quan đến yếu tố di truyền và chủng tộc. Dương vật lớn không hẳn là tốt, chủ yếu hoạt động bình thường là được. Những người có dương vật ngắn nhưng luôn được 'đón nhận' thì nhiều lắm. Nếu như bản thân có điều gì thắc mắc thì cần phải hỏi các chuyên gia, không được hành động theo ý kiến chủ quan của mình như tiêm uống thuốc hoặc né tránh vấn đề, như vậy chỉ làm phí thời gian và tâm lực của chính mình. Đối với những các em 'bụ bẫm quá mức' thì cần phải biết hạn chế trong ăn uống, không để tăng cân quá mức, có như vậy thì mới có một cơ thể khoẻ mạnh được.

23. Tật đái dầm có từ khi nào?

Tuy Minh đã học đến trung học cơ sở nhưng đêm nào cũng vậy, mẹ toàn phải gọi Minh dậy đi tiểu, chỉ cần gọi hơi chậm một chút là chắc chắn sẽ ướt đẫm quần. Vào mùa hè còn chịu nổi nhưng vào những đêm đông rét buốt, cái cảm giác bị kéo ra khỏi giấc ngủ với cái lạnh đến run người vì chần đã ướt sũng nước thật không thể nào chịu nổi. Em của Minh tuy chỉ học mẫu giáo nhưng đêm ngủ không cần phải mặc tã giấy. Thế mà Minh ngày nào cũng thế, trước khi đi ngủ luôn phải nơm nớp lo sợ không biết đêm nay

mình có đái dầm không?. Mẹ rất cưng chiều Minh, không kêu ca, phàn nàn gì nhưng mỗi lần thấy mẹ thay tấm trải giường, thay quần áo với cặp mắt lo lắng là Minh lại cảm thấy day dứt trong lòng, không biết đến bao giờ, cái tật đái dầm của mình mới chấm dứt?

Đái dầm là nỗi đau khổ của không biết bao nhiêu cô cậu học sinh tiểu học, trung học cơ sở, thậm chí cả trung học. Không phải chỉ bản thân họ mà cả cha mẹ và người thân của họ cũng cảm thấy lo lắng, không vui. Mấu chốt của vấn đề không phải ở bản thân bệnh đái dầm mà là ở chỗ có quá nhiều sai lầm trong nhận thức và trong phương pháp giải quyết vấn đề này, do người ta không hiểu được nguyên nhân gây ra bệnh đái dầm. Bây giờ chúng ta hãy thử tìm hiểu xem, người ta có những cách suy nghĩ sai lầm nào về bệnh đái dầm.

Những cách hiểu sai lầm về bệnh đái dầm

Tại phòng khám của khoa tiết niệu, nhiều bậc phụ huynh vẫn cho rằng trẻ con bị nhiễm lạnh hoặc bàng quang có vấn đề, thậm chí giải thích theo kiểu "âm thịnh dương suy" nên mới bị đái dầm, rồi dùng các phương pháp "nhiệt bổ liệu pháp" trong dân gian như nấu long nhãn khô với gạo nếp, hoặc với trứng... Đây là những phương pháp xử lý thông thường nhất trong dân gian đối với bệnh "đái dầm". Thế nhưng thường ăn hết cả gói long nhãn khô mà trẻ vẫn chưa hết bệnh. Cũng có những bậc phụ huynh cho rằng trẻ đái dầm là do lười biếng, ngủ quá say, hoặc sợ tối không dám đi tiểu, nên họ thường hay trách mắng trẻ. Thậm chí còn có người cho rằng do bị "yếu thận" nên mới đái dầm, nếu không chữa trị sớm thì lớn lên sẽ không có khả năng sinh hoạt tình dục... Tuy đây chỉ là những cách lý giải dân gian, không hề có chút căn cứ khoa học nào nhưng vẫn có rất nhiều người tin theo.

Một vấn đề thường gặp nữa: Nhiều người gọi bệnh "đái dầm" và "đái lậu" (hay đái són) chỉ bằng một tên. Thực ra thì chúng mang những ý nghĩa khác nhau về mặt lâm sàng. Đái lậu hay đái són chỉ là tình trạng không thể ngăn được sự bài tiết nước tiểu

trong lúc ý thức của mình còn tỉnh táo. "Đái dầm" thì lại là tình trạng không thể khống chế được sự bài tiết nước tiểu nhờ vào tiềm thức trong trạng thái ngủ. Bệnh đái lậu (hay đái són) do viêm nhiễm đường tiểu hoặc chứng động kinh khi ngủ gây nên, không thể gộp chung lại với bệnh đái dầm được.

Khi nào mới hết đái dầm?

Nhiều người quan niệm rằng, sau khi trẻ lên ba sẽ hết đái dầm. Thực tế thì một số điều tra cho thấy, 1/3 trẻ vẫn đái dầm sau khi lên ba, 15% trẻ lên sáu vẫn còn đái dầm. Nhiều báo cáo khác cũng có cùng một kết quả như vậy. Đái dầm có liên quan đến di truyền, giới tính, thời tiết, khí hậu, theo mùa và áp lực tâm lý của trẻ... Trong cha mẹ, anh chị em có người mắc bệnh đái dầm thì khả năng mắc bệnh đái dầm của trẻ cao hơn so với người bình thường khác 6-10 lần, nam dễ bị bệnh đái dầm hơn nữ, mùa đông dễ bị đái dầm hơn mùa hè. Những người này tuy có thể ngưng một vài tháng thậm chí một vài năm không đái dầm nữa; nhưng bệnh sẽ tái phát khi căng thẳng, bị sức ép tâm lý lớn hoặc vì một nguyên do nào đó.

Tại sao lại đái dầm?

Muốn tìm hiểu nguyên nhân bệnh đái dầm, trước hết cần nhận thức được cơ thể điều tiết việc tiểu tiện bằng cách nào. Khi bàng quang của chúng ta đầy nước tiểu, cảm giác đầy nước tiểu sẽ được truyền đến trung khu thần kinh, rồi truyền đến vỏ đại não. Khi đại não chấp nhận có thể bài tiết nước tiểu (chủ yếu là địa điểm và tính an toàn), mới ra lệnh cho bàng quang thu nhỏ lại và cơ vòng thả lỏng. Khi muốn đi tiểu, đa số mọi người thường ráng nhịn, tìm được toa-let hoặc chỗ nào đó an toàn rồi mới bắt đầu xả nước. Khả năng điều tiết sự co rút của bàng quan tương đối cao vào ban ngày, khi ý thức còn tỉnh táo nhưng giảm vào ban đêm khi ngủ sâu; người ta phải cố gắng hơn nhiều.

Trước tiên, cảm giác muốn đi tiểu phải đủ mạnh để đánh thức người ta dậy. Thêm vào đó, bản thân người đó cũng phải ráng nhịn tiểu cho đến khi tìm đến được toa-let, chuẩn bị đầy đủ mọi thứ xong mới xả nước tiểu. Như vậy mới không đái dầm hoặc "tè" ra quần. Vì vậy, khi cảm giác bàng quang căng cứng nước cần được truyền kịp thời đến bán cầu đại não để đánh thức người ta dậy. Nếu truyền đến quá chậm, trung khu phản xạ bài tiết sẽ không thể đợi nổi, đành phải để cho nước tiểu ào ra và sinh ra hiện tượng đái dầm.

Một trường hợp khác, mặc dù đại não đã tiếp nhận kích thích từ bàng quang và truyền lệnh khống chế sự bài tiết xuống nhưng các cơ xung quanh bàng quang và niệu đạo chưa kịp đáp ứng, không thể thực hiện các lệnh của bán cầu đại não một cách triệt để, tình trạng này cũng giống như vòi nước chưa được đóng chặt, nước tiểu vẫn thoát ra và vẫn có hiện tượng đái dầm. Vì vậy, chúng tôi có thể nói một cách đơn giản rằng "Đa số các nguyên nhân dẫn đến đái dầm là do các cơ và dây thần kinh có liên quan đến việc bài tiết phát triển chậm gây nên". Nhân tố tâm lý (chẳng hạn như áp lực tâm lý khi phải vào học lớp một hoặc vào trung học cơ sở, hoặc trong nhà sắp có thêm em bé, sợ phải chia sẻ tình cảm của cha mẹ dành cho mình...) có dẫn đến đái dầm hay không, các chuyên gia còn có nhiều ý kiến chưa thống nhất, nhưng ít ra thì cũng không phải là nguyên nhân chính dẫn đến đái dầm.

Đái dầm gây ra nhiều phiền toái

Chẳng ai muốn nhà mình có trẻ đái dầm, vì đái dầm là một điều bất tiện và là một gánh nặng tâm lý và cả sinh lý cho cả trẻ và cha mẹ chúng. Nhiều người vì có những thành kiến sai lệch, không hiểu biết hoặc hiểu biết chưa đầy đủ mà có những lời nói hoặc cử chỉ không hay, làm tổn hại đến quan hệ giữa cha mẹ và con cái. Thông thường khi cha mẹ nổi giận thì trẻ thấy ám ức trong lòng; càng la mắng trẻ thì trẻ càng bất mãn. Trẻ bị sức ép tâm lý càng lớn thì càng hay đái dầm. Có những bậc phụ huynh thì âu sầu ảo não, tự trách mình sao không sinh được cho con một

bàng quang khoẻ mạnh. Có những bậc phụ huynh tức giận vì dạy mãi mà con mình cứ như nước đổ lá khoai, cho rằng con mình chẳng hiểu biết, thậm chí cho rằng chỉ số thông minh của con mình có vấn đề. Tệ hại nhất là, có những bậc phụ huynh cho rằng con mình cố ý gây khó dễ cho mình, cố ý gây phiền phức, vất vả cho mình.

Ai cũng thấy rằng, đái dầm không những tốn thêm nhiều thời gian giặt đồ và nhiều chi phí khác như xà phòng, nước... mà còn khiến cha mẹ đêm hôm khuya khoắt phải gọi con dậy, cho con đi tiểu, hoặc phải trở dậy dọn dẹp chần màn ướt nước tiểu của trẻ. Có bậc phụ huynh ban ngày phải chạy đôn chạy đáo lo bữa ăn cho gia đình, đêm đến cũng không được ngủ yên giấc, khỏi phải nói họ khổ sở đến mức nào. Có những em cũng trở nên sống tách biệt vì chứng đái dầm của mình, luôn cảm thấy lo lắng, bất ổn, đặc biệt là cảm thấy căng thẳng trước khi đi ngủ, không dám tham gia các hoạt động cắm trại, du lịch qua đêm.

Nhưng đái dầm không phải là sai lầm của các bậc cha mẹ, càng không phải là lỗi của những trẻ hay đái dầm. Muốn giải quyết vấn đề này, ngoài việc có hiểu biết đầy đủ nguyên nhân bệnh đái dầm, trao đổi và hợp tác thường xuyên với các bác sĩ ra, cha mẹ còn cần phải nhẫn nại và tin tưởng, luôn luôn động viên trẻ. Chúng ta nhất định phải nhận thức rõ ràng rằng, đái dầm không giống như cảm cúm hay tiêu chảy, có thể chữa khỏi trong vòng vài ngày. Để điều trị bệnh này, phải mất vài tháng, vài năm, thậm chí nhiều năm.

Trên 98% bệnh nhân đái dầm sẽ khỏi trước năm 18 tuổi.

Điều chỉnh cuộc sống, khắc phục "sự cố"

Có thể điều trị bệnh đái dầm từ các phương diện sau: Trước hết, trẻ đái dầm cần phải học cách làm thế nào điều chỉnh dần lối sống của mình. Sau khi ăn tối, cần hạn chế uống nước hoặc ăn các thức ăn có nhiều nước. Cần tập thói quen đi tiểu trước khi đi ngủ, hoặc để chuông đồng hồ báo thức để dậy đi tiểu. Nếu có điều kiện,

có thể dùng loại đệm lót cảm ứng với nước tiểu... Đánh thức trẻ dậy ngay khi trẻ đái dầm cũng có ích.

Nếu đã thử những cách trên đây mà vẫn không có hiệu quả thì cần phải tích cực nhờ bác sĩ giúp đỡ. Bệnh nhân phải uống thuốc, điều trị trong một thời gian dài nhưng; trên 95% người bệnh đạt hiệu quả tốt. Đối với một số ít bệnh nhân không chịu tác dụng của thuốc uống thì có thể dùng loại thuốc hít chứa hoóc môn chống lợi tiểu.

Nếu hiểu những nguyên nhân gây ra bệnh đái dầm, dững cảm đối mặt với nó, tích cực chữa trị...thì bệnh đái dầm không có gì là đáng sợ cả. Việc cha mẹ thông cảm, động viên, kiên nhẫn cùng trẻ vượt qua giai đoạn khó khăn này sẽ có những ảnh hưởng rất lớn đến quá trình phát triển tâm lý và xây dựng niềm tin cho những trẻ hay đái dầm.

24. HÃY CÙNG NHAU LOẠI BỎ PHIM ẢNH KHIÊU DÂM

Minh mới học lớp ba nhưng vì thường có những hành động như mò mẫm, sờ soạng người các bạn nữ nên cha mẹ và cô giáo của cậu phải đưa cậu tới bác sĩ khám. Cô giáo kể, trong giờ nghỉ trưa, cậu thường hôn lên các nữ sinh hoặc nhân lúc chơi đùa thường áp sát vào người các bạn nữ, làm những động tác tương tự như làm tình vậy. Các bạn đều gọi cậu là "dê xôm" và tránh xa cậu. Cha của Minh làm việc tại một công ty, còn mẹ thì làm việc ở một quán bar, họ không nuông chiều Minh thái quá nhưng khi Minh còn rất nhỏ, trong nhà thường chiếu phim "sex". Lúc đó họ cho bé Minh ngồi chơi ở đó, cũng không để ý thái độ, phản ứng của bé. Được chứng kiến tận mắt những cảnh trong phim nên từ hồi học mẫu giáo, bé Minh đã có những hành động tương tự như trong phim và đã từng bị cô giáo phê bình. Nhưng cha mẹ bé không hề chú ý đến tính nghiêm trọng của vấn đề, còn cho rằng chuyện nhỏ

mà cô giáo làm lớn lên, cho rằng thằng bé nhà mình chỉ ham chơi chứ đã biết gì, lớn lên sẽ tốt đẹp cả.

Ai ngờ sau khi lên tiểu học, Minh thường nhân lúc vắng người lớn lén mở băng "sex" ra coi, bắt chước những động tác của nam diễn viên.

Phim truyện "khiêu dâm" lan tràn - tác hại khó lường

Theo tư liệu thống kê gần đây nhất, tỉ lệ nam học sinh tiểu học (từ lớp ba trở lên) từng xem qua phim "sex" chiếm 30%, nam học sinh trung học lên đến trên 80%, nữ sinh cũng chiếm 40%, học sinh cấp ba và công nhân viên chức thì còn cao hơn nữa. Những số liệu này đã tăng gấp mười lần so với kết quả điều tra 10 năm trước. Một báo cáo khác cho thấy, trong những gia đình có đầu video hoặc máy VCD, trên 90% đã từng thuê phim "sex" về coi. Ai cũng có thể dễ dàng thuê được những đĩa, băng hình khiêu dâm ở các tiệm cho thuê băng đĩa. Nhiều bộ phim chiếu trên ti vi cũng có những cảnh "bóc lửa", hở hang. Ở các tiệm sách đầu phố cũng có thể tìm thấy những cuốn tiểu thuyết điếm tình hoặc đồi trụy, trong thời buổi phát triển công nghệ thông tin hiện nay, chỉ cần nhàm một chút là bạn có thể lạc vào "ổ nhèn nhện" trên mạng internet. Muốn ngăn cấm thanh thiếu niên khỏi những ảnh hưởng của phim ảnh khiêu dâm, quả thực rất khó. Mà thanh thiếu niên lại có tâm lý ưa làm trái lời người lớn, ta càng cấm chúng xem, chúng lại càng tìm đủ mọi cách xem cho bằng được.

Giải mã ảnh hưởng của phim ảnh khiêu dâm

Tính hiếu kỳ là một trong những động lực thúc đẩy sự phát triển cá nhân từ tuổi ấu thơ cho đến tuổi trưởng thành. Do tính hiếu kỳ, con người mới tìm cách tiếp xúc với sự vật, phát hiện bản chất của sự vật đó. Nếu cảm nhận sự việc đó đúng hoặc cảm thấy thích thú bởi tính hấp dẫn của sự vật, não bộ sẽ ra lệnh cho cơ thể mô phỏng thực hiện. Phim ảnh khiêu dâm sở dĩ đi vào đời sống và gây nên những tác hại đối với các bạn thanh thiếu niên, chủ yếu

cũng là do tính hiếu kỳ ở các em. Vấn đề là ở chỗ, khi bản thân các em còn chưa có những nhận thức đúng đắn về xã hội thì nọc độc của thứ văn hóa đồi trụy đó đã để lại những dấu ấn không tốt trong các em. Chúng ta có thể thấy được rằng, những năm gần đây, tỷ lệ phạm tội ở lứa tuổi vị thành niên ngày càng tăng, mức độ phạm tội ngày càng nghiêm trọng. Việc các cô gái trẻ bán mình để đổi lấy cuộc sống hư vinh, thoả mãn nhu cầu vật chất của bản thân và tỉ lệ phá thai ngày một nhiều. Sự lan tràn của phim ảnh khiêu dâm và những 'giáo hóa' của nó là bạn đồng hành với những tệ nạn xã hội như trên. Chúng ta cũng có thể biết được từ những bản báo cáo, từ những bài phóng sự xã hội: bạo lực tình dục ở lứa tuổi thiếu niên và phim ảnh đồi trụy là một thứ sản phẩm 'hai trong một', thậm chí có những trường hợp phạm tội nhiều lần. Phim ảnh khiêu dâm đã tạo nên cho các em những quan niệm lệch lạc như sau:

Quan niệm thứ nhất

Chỉ cần bản thân hứng thú thì có thể tự do quan hệ và cũng có thể quan hệ với nhiều người.

Có thể bạn có hứng thú, nhưng cũng không thể được, vì rằng cái cơ bản nhất của tình yêu đôi lứa là sự tôn trọng lẫn nhau. Cho dù cả hai cùng chấp nhận nhưng cần phải quan tâm đến kết quả của nó: mang thai và bệnh về đường tình dục. Ở những cặp nam nữ yêu nhau, tình dục chỉ nảy sinh khi trái tình yêu đã chín, những quan hệ bừa bãi sẽ phá vỡ cái thiêng liêng nhất trong tình yêu. Hơn nữa, gia đình và xã hội hiện nay cũng không chấp nhận quan hệ tình dục ở tuổi vị thành niên và quan hệ tình dục trước hôn nhân. Những hình ảnh được miêu tả trong phim không hề đại diện cho một chuẩn mực đạo đức cuộc sống. Chúng ta cùng chung sống trong một xã hội, chúng ta không thể không tôn trọng những chuẩn mực đạo đức mà xã hội đã đề ra.

Quan niệm thứ hai

Có thể dùng bạo lực để thoả mãn tình dục và khi bị ngược đãi thì nữ giới mới cảm thấy khoái cảm. Do đó, cho dù là bị cưỡng

bách nhưng nữ giới vẫn cứ để yên để nó được khoái cảm và sẽ cảm ơn bạn về hành động đó.

Những cảnh bạo lực trong phim là do đạo diễn hư cấu tạo ra. Những hành động dùng sức mạnh để đạt được quan hệ tình dục với người khác phái là hành vi cưỡng dâm, là một hành vi vi phạm pháp luật. Trong xã hội ngày nay, phần lớn phái nữ đều yêu mến những nam giới có nghĩa cử lịch thiệp và căm ghét những hành vi bạo lực. Trừ những người có bệnh lí thích người khác dùng bạo lực với mình, không thể có trường hợp nữ giới bị cưỡng bức quan hệ tình dục lại có khoái cảm.

Quan niệm thứ ba

Trong quan hệ tình dục có thể không cần nghĩ đến những hậu quả như mang thai hoặc bệnh về tình dục. Nhưng nếu có lỡ xảy ra thì có thể giải quyết được.

Chúng ta tạm gác lại những quan niệm về đạo đức, luân lí hoặc tình yêu và không phải tình yêu, trong quan hệ tình dục cần phải suy nghĩ đến hai vấn đề: có thai và những bệnh về đường tình dục. Tất thay những phương pháp tránh thai đều có thể có lúc thất bại, bệnh lây lan qua đường tình dục có thể lây cho bạn bất cứ lúc nào. Bạn không thể có những biện pháp dự phòng hoặc đề phòng trước và sau khi quan hệ tình dục. Các hậu quả của việc quan hệ tình dục mang đến, đối với những lứa tuổi chưa trưởng thành về mọi mặt như các em, các em không thể tự mình gánh vác nổi.

Quan niệm thứ tư

Dương vật to thì mới làm cho nữ giới thoả mãn, và những người như thế mới được nữ giới đón nhận. Những nhân vật trong phim "sex" đều là những người đã được "chọn lựa", chúng ta không cần phải khổ tâm vì kích thước lớn bé của bộ phận này ở cơ thể chúng ta. Dương vật lớn nhỏ thường chỉ liên quan đến chủng tộc, sự khoái cảm trong tình dục không có mối liên hệ gì đến dương vật to hoặc nhỏ. Có một điều quan trọng là: "Đầu tiên, nữ giới thích người bạn khác giới của mình rồi mới có những quan hệ xác thịt với họ, sau đó mới thích cơ thể họ trong đó bao gồm cả cơ quan sinh dục" và dĩ nhiên là không có điều ngược lại. Về mặt lâm sàng,

nếu muốn làm cho dương vật nhỏ biến thành lớn bằng phương pháp tạo hình thẩm mỹ thì nhiều khi chỉ làm mất đi chức năng sinh lý của nó.

Quan niệm thứ năm

Nếu phái nữ có những biểu hiện như trong phim ảnh khiêu dâm như rên rỉ, cào cấu thì mới chứng tỏ họ đạt đến khoái cảm. Cách biểu hiện đã đạt đến khoái cảm của nữ giới thường là đa dạng, những cảnh trong phim chỉ là sự thổi phồng của diễn viên nhằm tăng hiệu quả biểu diễn.

Quan niệm thứ sáu

Khi quan hệ tình dục thì phải thể hiện những động tác và tư thế phong phú và thời gian làm tình cũng phải lâu như trong phim mới được xem là "đủ điểm".

Những cảnh trong phim khiêu dâm đều sử dụng thủ thuật điện ảnh, nó khác xa với thực tế trong cuộc sống, những động tác và tư thế của những người diễn trong phim dễ gây sự cố và gây cho cả hai bên những cảm giác khó chịu.

Những hình ảnh khiêu dâm và bạo lực của phim ảnh là những nọc độc đối với các em ở tuổi thiếu niên, không ai có thể bảo đảm được rằng nếu như bây giờ bị tiêm nhiễm, sau này các em lớn lên không khỏi có những biểu hiện xấu. Dù các em thiếu niên đã bị nhiễm nọc độc của phim ảnh khiêu dâm hay chưa, và khi chúng ta còn chưa có những biện pháp hữu hiệu để ngăn chặn nạn dịch này, thì phương pháp tốt nhất là chỉ ra cho các em thấy tác động xấu của nó đối với chính bản thân các em. Như vậy, ít nhất trong các em cũng có được chất 'kháng thể' để có thể tự chống lại những quan niệm sai lệch vừa kể trên.

Đừng để tuổi xuân trôi qua một cách vô ích

Tuổi thanh xuân như trang giấy trắng, chúng ta mong trang giấy trắng ấy nhuộm màu gì? Có phải chăng là màu xanh của sự sống? Là màu đỏ của lòng nhiệt thành? Hay là những sắc màu đen tối của bạo lực, tình dục; hình ảnh mờ ảo của ma túy?

Lật những trang báo, chúng ta không khỏi bàng hoàng xót xa khi đọc những dòng tin: "5 thanh thiếu niên hiếp dâm tập thể một nữ sinh cấp hai", "Một thiếu niên võ đầu vì đua xe", "Cướp giật - chủ mưu là một thiếu niên 15 tuổi", "Một nữ học sinh cấp hai sanh con, bố mẹ và nhà trường đều không biết nữ học sinh này đã mang thai", "Những vụ tự sát của học sinh"...

Nguyên nhân nào đã biến các em trở thành những người như thế?

Có những lúc đêm đã khuya mà trên đường vẫn còn nhiều nhóm thiếu niên nam nữ tụ tập, khuya thế này tại sao chúng còn chưa về nhà? Bố mẹ chúng không lo lắng sao? Điều gì đã khiến các em trở thành như thế này? Hay là các em đã bị u mê từ lâu rồi, các em chỉ biết sống ngày nào hay ngày nấy, ngoài việc ăn uống đàn đúm chơi bời, các em còn theo đuổi cái gì nữa không? Phải chăng tuổi thanh xuân của các em đang bị những giá trị phi đạo đức, những quan niệm sống "chỉ cần tôi muốn thì có gì là không được" đè bẹp? Về đến nhà, những cô cậu bé học sinh đang chong đèn ngồi học, có lẽ họ là những "cô bé ngoan", "cậu học trò giỏi" trong mắt của thầy cô và bố mẹ mình. Nhưng mỗi ngày, các cô cậu bé ấy phải mang trên vai mình những chiếc cặp sách trĩu nặng làm cho tâm lưng của chúng như còng lại. Vậy phải bằng phương pháp giáo dục như thế nào và quan niệm giá trị sống như thế nào để cho tuổi thanh xuân của các em phát triển một cách lành mạnh?

"Bất cứ việc gì cũng muốn tự mình quyết định, nhưng các em lại không có hiểu biết cụ thể về sự việc, các em không biết điểm mở đầu và càng không biết đâu là điểm kết thúc". Đó là tâm lí của lứa tuổi của các em. Tuổi trẻ hồn nhiên vô tư là thế, tuổi xuân trong các em tràn nhựa sống. Nhưng cũng chính vì vậy, có một số em quan niệm rằng, đừng để lại trong ký ức dấu ấn của tuổi xuân, nhưng với tư tưởng lệch lạc, hậu quả của nó là sự huỷ hoại bản thân mình và huỷ hoại người khác.

Cuốn sách "Chuyện thâm kín của con trai" này là một phần nhỏ trong rất nhiều vấn đề các em ở lứa tuổi dậy thì trải qua. Ngoài những cảm nhận mơ hồ về tâm sinh lí, những thắc mắc

trong bài vở, còn rất nhiều vấn đề riêng tư mà các em muốn tâm sự, muốn nghe lời khuyên bảo của người lớn. Tuổi thanh xuân của các em ví như khối thạch cao sống đang chờ bàn tay tài tình của người thợ, người thợ nặn nó như thế nào thì nó sẽ theo hướng ấy, chúng ta có thể nào làm ngơ?

Hết